

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กอบสุข จารุจินดา. สัมภาษณ์, 8 มีนาคม 2537.
- กาจเกษม เวสสุบุตร. สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2536.
- กาญจนา แก้วเทพ. รวมนทวิจารณ์ละครยอดเยี่ยม. มายาพิณีจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เจนเคอร์เพรส. มีนาคม 2536.
- คำข้าว/นานนับ(นามแฝง). "ละครทีวี...จากอักษรสู่ภาพบนจอตู้". แพรว 328 (25 เมษายน
2536) : 14.
- จันทร์ฉาย เตมียากร. การผลิตรายการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ร้อยเอ็ดยนสตร์.
2532.
- จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ. อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2535.
- จักรชัย เปล่งพานิช. สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2536.
- ชรินทร์ ประเสริฐประศาสตร์. สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2536.
- ดวงกมล ลีเมธี. สัมภาษณ์, 30 กรกฎาคม 2536.
- ต้อย แอ็คเนอร์. เดลินิวส์ (28 สิงหาคม 2536) : 5.
- ณรินทร์ อนวัชศิริวงศ์. สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2536.
- ทองขาว ทวีรังษีกุล. สัมภาษณ์, 13 กันยายน 2536.
- ทิพย์ พงศ์ใหญ่. พัฒนาการของบริษัทผู้ดำเนินงานผลิตรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- นักศึกษาเอกโสตทัศนศึกษา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องรายการโทรทัศน์บันเทิงเพื่อ
เยาวชน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง วันที่ 22-23 กุมภาพันธ์ 2536.
- นพมาศ ศิริกายะ. ดูหนังละคร. ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2525 : 7.

- นภาพรณ์ อัจฉริยกุลและพิไลพรรณ ปุกหุด. การผลิตละครโทรทัศน์. หน่วยที่ 10 เอกสารการสอน
ชุดวิชาการผลิตรายการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2531:611.
- แนวหน้า. ฉบับวันที่ 15 มิถุนายน 2536.
- แนวหน้าสุดสัปดาห์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 82 วันที่ 24-30 ตุลาคม 2536.
- เบื้องหลังละครฮิตสะท้านเมืองคู่กรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามสปอร์ตพรีนติ้ง.2533.
บันดดา ชนสถิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ปิยกุล เภาวิทย์ศิริ. ใครเป็นใครในกระบวนการผลิตภาพยนตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทพิช
การพิมพ์จำกัด. 2529.
- เพาวิภา ภมรสถิตย์. ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ภัทราวดี มีชูชน. สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2536.
- มติชน. ฉบับวันที่ 20 มิถุนายน 2536.
- มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ 14 ฉบับที่ 694 วันที่ 10 ธันวาคม 2536 : 70
- ระวีวรรณ ศรีอุตมะโยธิน. "เหตุเกิดเมื่อละครเพิ่มเวลาออนแอร์". เลดีส์ไสต์ 10
(มีนาคม 2536) : 79-92
- รัชฎ บุษษดวง. สัมภาษณ์, 28 ธันวาคม 2536.
- วรยุทธ พิชัยศรทัต. สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2536.
- วรยุทธ มลิณฑจินดา. สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2536.
- วันเพ็ญ. ทีวีพูล. ปีที่ 4 ฉบับที่ 184 วันที่ 3-9 ธันวาคม 2536.
- ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.
- ศุภวัฒน์ จงศิริ(ศุภักษร). สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2536.
- สกุลไทย. ฉบับที่ 1863 วันอังคารที่ 3 กรกฎาคม 2533.

- สมรภัณฑ ณรงค์วิชัย. สัมภาษณ์, 26 สิงหาคม 2536.
- สยาม สัจจวิบุต. สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2537.
- สุชีลา กัลย์จาฤก. สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2537.
- สุรพงษ์ รัตนเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2533.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. "เดินเรียงห้า". สยามรัฐ (15 มิถุนายน 2536)
- อภิญา ศรีรัตนสมบุญ. การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด "คู่กรรม" ในการถ่ายทอดความเชื่อและ
ค่านิยมในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- อัจฉราวดี เถาเสถียร. สัมภาษณ์, 8 กันยายน 2536.
- อดุลย์ คุลยรัตน์. สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2536.

ภาษาอังกฤษ

- Lassewll, H.(1948). 'The Structure and Function of Communication in
Society', in L.Bryson (ed.). The Communication of Ideas,
New York, Happer Mcquail, D. (1969).
- Albers, R. Quality in Television From The Perspective of the
Professional Program Maker. Studies of Broadcasting.
Tokyo : Radio & TV Culture Pesearch Institute Nippon Hoso Kyokai,
March 1992.

ภาคผนวก

รายชื่อบริษัทที่ผลิตละครให้กับไทยทีวีสี ช่อง 3 อสมท.

1. บริษัท พริน โปรดักชั่น จำกัด
2. บริษัท ยู แอนต์ ยู จำกัด
3. บริษัท ริไวน์ จำกัด
4. บริษัท พิกเกอร์วัน จำกัด
5. บริษัท ยูง่า จำกัด
6. บริษัท คอมอาร์ต จำกัด
7. บริษัท พี.ดี.โปรดักชั่น จำกัด
8. บริษัท กรันเด จำกัด
9. บริษัท เอ.เค.โปรดักชั่นเฮ้าส์ จำกัด
10. บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
11. บริษัท เมคเกอร์กรุ๊ป จำกัด
12. บริษัท บุญดวง โปรดักชั่น จำกัด
13. บริษัท บิซิเนส จำกัด
14. บริษัท ทีวีซีน จำกัด
15. บริษัท ไฟว์สตาร์ จำกัด
16. บริษัท อัครพลโปรดักชั่น จำกัด
17. บริษัท วิดีทัศน์ จำกัด

ตัวอย่าง

ละครที่สถานีฯ ดำเนินการผลิตเองทั้งหมด

สมเด็จพระสุริเยศ

150 / ๒๓๓

ศิลปกรรมศาสตร์

๒๕๖๕

๒๕/๑๗/๒๕

Signature

ผู้สวด

กาญจนนา จินตาวัฒน์
 สมภพ เบญจาธิกุล
 พลรัตน์ รชกรรักษา
 รอน บรรจงสร้าง
 สุคาภา จันทรเชตต์
 เอกพันธ์ บรรลือฤทธิ์
 รัญญา กิษานนท์
 ม.ล.รัชดา วรวิ
 กษมา นิสสัยพันธุ์
 สุริยัน ปฏิพัทธ์
 ธนา สิ้นทรัพย์
 โกวิท วัฒนกุล
 อธิธิฤทธิ์ สิงห์รัตน์
 ราม ราชพงษ์
 วิศิษฐ์ ยุติงก
 สมควร กระจ่างศาสตร์
 สุเชาว์ พงษ์วิไล
 ปิติพร รอดบุญมี
 เจริมศักดิ์ เทียนมณี
 ดนอม นวอนันต์
 บุญส่ง ทวงคารา
 ณรงค์ เจนครองธรรม
 ประารตนา สัมภูกร
 ปกัศรา สุทธานุพงศ์
 วิวัฒน์ ผสมทรัพย์
 อานนท์ สุวรรณเกียรติ

พระองค์ทรงเป็นทั้งแม่บ้านและแม่เมือง
ทรงเผชิญเหตุร้ายและภัยพิบัติ ด้วยพระ
สติอันมั่นคง ข้ามเมื่อทรงมีพระชนม์ ก็
ยังความรุ่งเย็นแก่แผ่นดิน ข้ามเมื่อสิ้น
ก็ยังให้แผ่นดินนั้นอยู่รอด พระจริยวัตร
และวีรกรรมอันกล้าหาญของพระองค์ใน
ละครเรื่องนี้ จะเป็นแบบอย่าง แก่สตรี
ทั้งหลายในทุกยุคทุกสมัย

.....

เรื่องย่อ

เมื่อพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ กษัตริย์พม่าแห่งทองอู ทำสงครามแก่อาณาจักร
ศรีกรุงเมืองหงสาวดีแล้ว ก็คิดจะขยายอำนาจปกครองไปให้เหนือชาวมอญทั้งแผ่นดิน
หิน หลังจากตีได้เมืองเมาะกะมะ จึงได้ยกกองทัพมาตีเมืองเชียงกราน ซึ่งเป็น
เมืองมอญ ซึ่งอยู่กับไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี

ครั้งนั้น จุฬาลงกรณ์ราช 2081 สมเด็จพระไชยราชาธิราช กษัตริย์ไทยผู้ครอง
กรุงศรีอยุธยา ได้เสด็จยกกองทัพหลวงและทหารอาสาชาวปอร์ตุเกส ไปตีกองทัพ
พม่าแตกพ่ายไปจากเชียงกราน นับเป็นสงครามครั้งแรกระหว่างไทยกับพม่าในประ
วัติศาสตร์

ผลการรบครั้งนั้น ทำให้พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ ได้รู้ว่า ข้ามเขตถิ่นทองอู
เขารบก็ไปทางตะวันออก ยังมีดินแดนอันอุดมสมบูรณ์จึงร้องความยี่สิบอยู่ จึง
คิดจะยกทัพไปตีกรุงศรีอยุธยา เพื่อเสริมสร้างการมีของคนให้เลื่องลือหวังได้ชื่อ
"พระเจ้าชนะสิบทิศ" แต่ครั้งนั้น นุเรงนอง แม่ทัพผู้เป็นพระญาติ ได้ให้ทหารไปช่วย
เขมรลงทางยุทธศาสตร์ พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้หรือพระเจ้าหงสาวดี จึงจำต้องระงับ
การแผ่อำนาจจักรเข้าไทยไว้ก่อน

หลวงท่านเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเมืองขึ้นของไทย เมื่อเห็นว่าท่ามอานาจเข้มแข็งมั่นคง ก็เอาใจออกห่างไปขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าหงสาวดี พระไชยราชาจึงหัวจิตก ในเวลานี้ เพราะเกรงว่าจะได้เชียงใหม่ไว้เป็นฐานทัพ ในการทำสงครามกับไทยใน มาแล้ว

ในที่ประชุมเรา อำมาตย์และเสนาบดีต่างปรึกษากัน พระไชยราชาที่มีพระอนุชา ทางพระชนนีอยู่องค์หนึ่ง นามว่า พระเชียรราชา ซึ่งได้ถวายคำปรึกษาการอย่าง ลวกรอบล้อม กราบขอร้องว่าขอควรสร้างถาวรสถานแด่เมืองใหม่ไว้ เพื่อความมั่นคง แก่แผ่นดิน เป็นเหตุให้พระไชยราชาต้องจัดทัพแต่งมุ้งขึ้นเมืองใหม่ด้วยพระองค์เอง และ ทรงไว้วางพระทัยให้พระเชียรราชาดูแลราชการในเมืองแทนพระองค์ ยิ่งความไม่พอใจ แก่พระนางศรีสุทนต์ พระสวามี และเสนาบดีอื่นอีกหลายคน

เมื่อพระไชยราชาได้เชียงใหม่ไว้ตั้งเดิมแล้ว ก็ประสพพระเสด็จกลับ และสวรรคต เมื่อปีพุทธศักราช ๒๐๘๑ พระแก้วเจ้า ราชโอรสที่ได้รับราชสมบัติยังทรงพระเยาว์ พระ ชินนาเทียบ ๒๒ ปี พระเชียรราชาจึงได้รับหน้าที่เป็นที่ปรึกษาการแทนบิดา ส่วนพระนาง ศรีสุทนต์ พระราชมารดาพระแก้วเจ้า เป็นผู้สำเร็จราชการภายใน

พระเชียรราชา มีพระชายาคือพระสุริโยทัย และมีโอรส ๒ พระองค์คือ พระ ราเมศวร และพระมหินทร์ กับธิดา ๒ องค์ คือ พระสวัสดิ์ และ พระบรมคิดก นับเป็น พระราชวงศ์สุวรรณภูมิของพระไชยราชาที่สิงหนครเมืองอยู่ และมีความจงรักภักดีต่อพระแก้ว เจ้าอย่างมั่นคง

ถึงกับพระนางศรีสุทนต์ที่เห็นเข้ากลัวความชั่ว ลักลอบเป็นคู่กับพันบุตรศรีเทพ หมัดงานเข้าหอพระ จนพระนางมีครรภ์ขึ้น เกรงจะปิดความไม่มิด จึงตั้งภูเขินเป็นขุนอินราช และผูกเสนาอำมาตย์ออกเป็นทักเป็นฝ่าย ลอบใส่ร้ายบ้างใส่ร้ายพระเชียรราชา หา หารวบรวมอำนาจราชการแผ่นดินมาไว้เสียเอง

พระเชียรราชาไม่ต้องการให้เกิดความแตกแยกภายใน และทรงเกรงจะเสื่อม พระเกียรติพระแก้วเจ้า ทั้งซึ่งเกรงจะเกิดอันตรายมาถึงครอบครัว จึงออกทวงเพื่อให้ ลินปัญหา หนึ่งขุนอินทรเทพ เชื้อพระวงศ์ราชวงศ์ระว่างเดิม ซึ่งเป็นภรรยาของพระ สวัสดิ์ บุตรที่ตายด้วยเกรงจะเกิดเมฆภัยในผู้ใด

ขุนอินราชนี้ เมื่อได้รับการแต่งตั้ง จากพระนางศรีสุทนต์ เป็นขุนนางวางแ อธิราช ออกว่าราชการแทนพระเชียรราชา ก็กำเริบเลิกล้ำจะเอาราชสมบัติ ปลงพระ หนักพระแก้วเจ้า และสถาปนาตนเองขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ทั้งน้องชายเป็นอุปราช แล้ว นำบรรดาคนรักเสนาของตนเข้ามาดำรงตำแหน่งใหญ่ ใฝ่กำลังเข้มแข็งคนทั่วไป จนบ้าน เมืองตกอยู่ในหูลู่หูลูกไชย

ครอบครัวแห่งพระราชวังเวียงจันทน์ มีแต่พระสุริโยทัยเป็นภักษณ์เจ้าจันทน์ ตกเป็นเป้า
แห่งการมุ่งร้ายหมายฆาตจากเหล่าอันธพาลผู้ทรงอิทธิฤทธิ์อยู่แทบทุกวัน หากแต่ด้วยพระสติอัน
มั่นทงกล้าแกร่ง พระสุริโยทัยก็ทรงสามารถปกป้องครอบครัวไว้พ้นจากภัยพาลได้ทุกครั้ง
อย่างสมพระเกียรติแห่งราชันารี

จะมีแต่ขุนทิเรมทรเทพเท่านั้นที่หนีไม่ไหว จึงชักชวนเพื่อนคู่ใจคือ ขุนอินทรเทพ
หลวงศรียศ และหมื่นราชเสน่หา ร่วมกันต่อสู้ปราบกบฏแผ่นดิน ประหารชีวิตขุนวรวงศาและ
พระนางศรีสุทาจันทร์ เสียประจวบใจสำเร็จ แล้วเชิญพระเทียรราชาลาตามวส ขึ้นเสวย
ราชย์ เป็นสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ นับแต่นั้น

ครั้งนั้น ปีพุทธศักราช 2090 สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ทรงสถาปนาขุนทิเรมทรเทพ
เป็นพระมหากษัตริย์ราชวงศ์ ครอบครองเมืองพิษณุโลก และพระราชทานพระสุวีระราชธิดาเป็นมเหสี
เปลี่ยนพระนามเป็น พระวิสุทธิกษัตริย์

ฝ่ายพระเจ้าหงสาวดี ได้ทราบข่าวการจลาจลในกรุงศรีอยุธยา ก็เห็นช่องทางจะ
พิชิตไทยไว้ในเร็วมือ ฉะนั้น ในปีพุทธศักราช 2091 จึงยกทัพใหญ่เข้ามาทางด่านเจดีย์สาม
องค์ ด้วยเรืออัญมณีมาล ทวกหัวเมืองไทยที่รักษาด่านเห็นเหลือกำลังจะต่อสู้ ต่างก็เอาตัว
รอด ปกป้องโขงให้พม่าบุกเข้ามาจนผ่านกาญจนบุรี สุพรรณบุรี เข้าถึงด่านพระนคร

สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เสด็จยกกองทัพหลวงออกต่อต้าน พระอัครมเหสีสุริโยทัย
แต่งพระองค์เป็นฝ่ายอย่างพระมหากษัตริย์ ความเสด็จไปพร้อมด้วยพระราเมศวร พระมหินทร์
และพระบรมพิศกรมธิดา กองทัพไทยปะทะกองทัพพระเจ้าแปรซึ่งเป็นทัพหน้าของพระเจ้า
หงสาวดี ในรณรง์ทั้งสองฝ่ายรบพุ่งกันอย่างสุดกำลัง แม้ทัพต่างซบผลเข้าชนข้างกันความแค้นการ
บูชในสัวยนั้น ข้าสมเด็จพระมหาจักรพรรดิเสียที แต่หนีเข้าวังชาติก พระเจ้าแปรขับเข้าไล่
พระสุริโยทัยทรงตัวว่างเข้าขวาง พระเจ้าแปรสั่งพระสุริโยทัยด้วยสำคัญว่าเข้าชาย สิ้นพระ
ชนม์ด้วยลูกธนูข้าง การศึกวันนั้นชะงักงันในฉับพลัน ท้ายเหตุการณ์อันไม่ทันคาดคิด

สมเด็จพระสุริโยทัย ทรงสละพระชนม์ชีพช่วยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิครั้งนั้น เท่ากับ
ทรงช่วยรักษาแผ่นดินไทยไว้ได้ : ห่อนดินไทยยังคงมีพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาสามารถ
ในการรักษาพระนครต่อไป สมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงตั้งสร้างป้อมถ้ำกำแพงพระนคร
ตามแนวระวันตกเป็นครั้งแรก จนต่อมาในอ่าวโฆงเต้เอาขณะใต้

ขณะที่กองทัพจากพิษณุโลกกำลังยกลงมา พระเจ้าหงสาวดีจึงคิดถอนทัพหนี แต่จะ
กลับทางเดิมก็ไม่ได้ เพราะตลอดเส้นทางเข้ามา ได้ปล้นเอาเสบียงน้อยยับยั้งเหตุสิ้นแล้ว ฝ่าย
บุเรงนองจึงแนะนำว่า หากทางนี้มีทางเดียวคือ ตีฝ่าทัพพิษณุโลกขึ้นไปออกทางด่านแม่ละเมา
เอาเมืองที่มีเสบียงสมบูรณ์ไว้เป็นเส้นทางหนี

เมืองท่าก่อนที่มุ่งสู่เมืองท่าแห่งเพชร พระราชมหาราชได้อาศัยออกตาม
โล่ดี แต่สิ้นเวียงแก้วรัชของราชโอรสพระองค์นั้น เมื่อเทียบกับบุเรงนอง ยังเป็นรอง
หากหมายนึก บุเรงนองได้ไขกฤตหุระจันพระราชมหาราชไว้เป็นเสถียร ในขณะที่กองทัพ
พระเจ้าหงสาวดีกำลังปะทะกับกองทัพพระมหาธรรมราชา

มีบันทึกไว้ว่า ฝ่ายไทยได้เข้ามาในพม่าล้มตายเป็นจำนวนมาก แต่จนเจียนที่หนี
ท่าที่จะยังสู้รบ บุเรงนองก็แก้สถานการณ์ได้ ด้วยการส่งสาส์นมาในไทย ในชีวิตราชโอรส
ด้วยการประกาศให้ผลรี เป็นบ้านที่เมื่อ ท้องกัมพูชา สรุปรว่า สงครามไม่มีใครแพ้ใครชนะ

พระเจ้าหงสาวดีละเบี่ยงเซเวตี ด้วยทรงรู้แก่ใจว่า ไม่อาจรบชนะไทยได้ เมื่อ
ถอยทัพกลับไปถึงเมืองหงสาวดี ก็เกิดวิฤตจริตพิศุราเวรมาถาย ถูกกบฏมอญจับปลงพระชนม์
บ้านเวียงเป็นจราชอยู่กระทั้งบุเรงนองปราบกบฏราบคาบ ได้ขึ้นครองราชย์ สดถมาตี
ไทยได้เป็นเมืองขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช ๒๑๐๘ ได้ส่งนามมาขึ้นพระเจ้าสมเด็จพระ
แต่บัดนั้น

พระเจ้าสมเด็จพระสุริโยทัย ได้ย้ายเข็ญไปประดิษฐานไว้ที่ส่วนกลาง สมเด็จพระ
มหาจักรพรรดิพระราชทานเพลิงศพ แล้วสร้างพระอารามขึ้นตรงพระเมรุ มีเจดีย์ใหญ่
ปรากฏอยู่จนทุกวันนี้ ที่เรียกกันว่า " วัดสวนหลวงสสมวารค์ "

ส่วนพระมหาธรรมราชา และ พระวิสุทธิกษัตริ์ ธิดาพระสุริโยทัย มีราชโอรส
คือ " สมเด็จพระนเรศวร " พระมหาราชผู้ทรงกู้เอกราชของชาติไทยก็มาได้สำเร็จ
เมื่อปีพุทธศักราช ๒๑๒๗ นี้เอง

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- ๑) พระนาม " สมเด็จพระสุริโยทัย " เป็นพระนามแท้ของพระองค์ท่านใน
สมัยนั้น คำว่า " ศรีสุริโยทัย " เป็นคำที่เติมไว้ในภายหลังเพื่อเฉลิมพระ
เกียรติ ในละครจึงไม่ใช่คำว่า " ศรี " นำหน้าในการกล่าวขานพระนามตาม
สมัยนั้น
- ๒) ชื่อเรื่อง " สมเด็จพระสุริโยทัย " นี้เป็นความเป็นละครประวัติศาสตร์อยู่ใน
ตัวละครครบถ้วน ผู้ที่ได้ยินได้ฟัง จะบอกตนเองได้ว่า ถ้าดูจะได้รู้เรื่องราวของ
พระเอก กี่ล้านมากขึ้น เป็นการวางสารประโยชน์มากกว่าความสนุก การใช้
ชื่อย่อ อาจจะฟังแล้วเป็นนิยายมากกว่าประวัติศาสตร์ เป็นการมุ่งแต่ขอความ
สนุกจนทำลายความเชื่อถือ

- 3) ละคร " สมเด็จพระสุริโยทัย" คำเป็น เรื่องตามข้อความที่ปรากฏใน
หนังสือ " พระราชนิพนธ์พงศาวดารฉบับพระราชนิพนธ์เสนา" ของกรมศิลปากร
หนังสือ " ไพบรุษเมธา " ของสมเด็จพระกรมพระยาจักร์ราชานุภาพ และ
แทรกเหตุการณ์ตามที่ปรากฏในหนังสือ " พงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐ
นั่นได้เห็นถึงพระลักษณะ พระจริยวัตร และพระทัยอันงดงามของพระองค์
ท่าน ทั้งในขณะที่ยังไม่ครองราชย์ และระว่างครองราชย์ โดยเปรียบเทียบ
เทียบกับบุคคลในสมัยนั้นๆ
- 4) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดพระเกียรติ และวีรกรรมของพระองค์ท่านให้คนใน
ยุคใหม่ได้ระลึกถึงและจดจำง่ายขึ้น ทั้งยังเพิ่มพูนความรู้ทาง ประวัติศาสตร์
ไทยให้กว้างขวาง ทั้งเหตุการณ์ความเป็นมาของชนชาติ และ เหตุการณ์อัน
สืบเนื่องมาจากพระวีรกรรมนั้น
- 5) ไม่ละเลยคุณค่าของมหากษัตริย์พระองค์ใด หรือ ชาติใด ผู้เป็นเชื้อพระวงศ์
บุคคลใดในเรื่องนี้ล้วนเป็นเจตนาค้นคว้าหาความจริงแท้เกี่ยวกับวีรกรรมที่
ปรากฏในละคร ก็ทรงไว้ซึ่งพระเกียรติยศ และความสนทนากับบุคคลทุกประการ
ส่วนตัวร้ายเช่น พระนางศรีสุทธารัตน์ และ พุนวรวงศา เป็นเพียงส่วนประกอบ
ที่จำเป็นเท่านั้น และเหตุการณ์ร้ายแค้นได้แต่เกิดขึ้นด้วยความชั่ว มิได้เป็น
เงื่อนไขอะไร แม้ประวัติศาสตร์ไทยจะไม่เคยบันทึกว่า พุนวรวงศาเป็น
กษัตริย์ของไทย
- 6) ผู้ดำเนินงานสร้างละครเรื่องนี้ ถือที่งานเกี่ยวกับที่สร้างละคร" สมเด็จพระ
พระนเรศวรมหาราช" และ " สงครามเก้าทัพ " มาแล้ว ย่อมมีประสบการณ์
การดี และรู้แนวทางที่นำมาไปสู่ความดีงาม ผู้ดูแลประ โยชน์ และผู้ความ
เหมาะสมซึ่งขึ้นกว่าเดิม

วรยุทธ พิพิธภัณฑ

28 มีนาคม 35

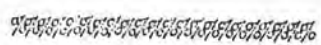
พลอย บุตรีของพระยาพิชัย กับแม่แหม ไต่ออกจากบ้านที่อยู๋ ๗ คลองบางหลวง มาเนื่องจากแม่แหมน้อยใจที่ก่อน วิชาคนโตของพระยาพิชัย ที่เกิดจากคุณหญิงเอี่ยม เอกภรรยา รุกรานและกลั่นแกล้งแม่แหมไล่ทิ้งพอเพ็ญลูกชายคนโตไว้ที่นาน ส่วนพลอยลูกสาวคนเล็กนั้น แม่แหมพามาถวายตัวอยู่ที่ในวังกับเสด็จเจ้านายทั้งเจ็ดของแม่แหม โดยมีคุณสาย ข้าราชการ เป็นพี่เลี้ยงคอยอบรม ตัวแม่แหมออกไปทำมาหากินที่หัวเมือง ไต่กับญาติห่าง ๆ ที่นั่น และถึงแก่กรรมไปในการคลอลคมนตรี

พลอยนั้นไต่อยู่เป็น "ชาววัง" มาจนเป็นสาว ไต่เรียนรู้นขนบธรรมเนียมและวิชาการต่าง ๆ เป็นอย่างดี ในเวลานั้น พี่น้อง ซึ่งเป็นพี่ชายของช้อย เพื่อนสนิทของพลอยที่ในวัง ไต่ส่งเพลงยาวมาถึงพลอย และพลอยเองซึ่งรักและนับถือเนื่องมาตั้งแต่เด็ก ก็เริ่มมองเนื่องในอีกแง่หนึ่ง เป็นอิทธิพลแห่งความรักครั้งแรก ที่ยากจะลืมเลือน แท้ก็เป็นความทุกข์ แสหาหนัสครั้งแรกอีกเหมือนกัน เมื่อพลอยไต่ข่าวว่าเนื่องไปไต่เมีย เป็นหญิงชาวบ้านที่นครสวรรค์ หัวเมืองที่เนื่องออกไปรับราชการครั้งแรกนั่นเอง

ในระหว่างนี้เมื่อชายผู้นั้นไต่คิดตามดูพลอยอยู่หลายครั้ง พลอยไต่ทราบว่าชื่อคุณเปรม เป็นมหาเล็ก พอเพิ่มเองก็พยายามเป็นเพื่อสื่อในของสาว แดกด้วยความสามารถในการเข้าหาผู้ใหญ่ ไต่ถูกทวง และเป็นที่รัก เอ็นดูของทั้งคุณสาย เสด็จ และพระยาพิชัย พลอยจึงแต่งงานไปกับกับคุณเปรม พลอยเริ่มมีความรู้สึกเห็นใจเจ้าทอง และความจงรักภักดีต่อคุณเปรมในเวลาแต่งงานนั้น และไม่มีกรังเกียจ เมื่อพบว่าคุณเปรมมีลูกแอมก่อนแล้วคือทอน พลอยรักและเลี้ยงทอนน้อยอย่างลูก พลอยไต่มีลูกของตัวเองอีก 3 คน คือทอนท้ายออก และประไพ

ชีวิตของพลอยไต่เห็นความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ความรุ่งเรืองและวัฒนธรรม ที่ขึ้นสูงสุดเมื่อครั้งเป็นชาววังในสมัยพระพุทธเจ้าหลวง ความผันแปรไปสู่แนวนิยมตะวันตก และสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในครั้งที่รับราชการของคุณเปรมรุ่งเรืองที่สุดในสมัย แผ่นดินที่ 2 แห่งชีวิตของพลอย และมาพบกับความเปลี่ยนแปลงทางสถานะของสังคม และสถาบันที่พลอยจงรักภักดีอย่างที่สุด ในยุคของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งลูกของพลอยเองมีส่วนในการกระทำอันอกจางนั้นด้วย คนทั้งอยู่ฝ่ายเปลี่ยนแปลง ส่วนคนทั้งอยู่ฝ่ายอนุรักษ์ พลอยมองเห็นความเสื่อมถอยของสังคม ยุคกระเบื้องจะเฟื่องฟูพลอย และเริ่มมองโลกและลูก ๆ ของพลอยควายคายที่ถอยห่างออกไป เมื่อตาออกลูกชายที่รักที่ไต่จากไปเพราะมาเลเรียนไต่ยามแรนแคน ของภักยมหาสงคราม ทอนซึ่งเป็นนักโทษการเมืองมาเป็นเวลานานจนแหมจะสูญเสียอนาคตของคมแหมไปเสียหมด ไต่ทนโทษกตัญญูแล้วพลอยก็กลายเป็นที่เหยียดหยามของทอนซึ่งคิดว่าจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยการมีหน้ามีตาในสังคม แต่หาความสุขในชีวิตส่วนตัวมิได้ เช่นเดียวกับประไพ ลูกสาวสุดท้องที่แต่งงานไปคามความเหมาะสมแต่ขาดความรักความเห็นอกเห็นใจ

เมื่อคุณเปรมจากไป พลอยไต่กลับมาอยู่บ้านคลองบางหลวงอีกครั้ง เนื่องจากคุณเอี่ยมมาขอพึ่งเพราะคุณชิต น้องชายสุดที่รักของคุณเอี่ยมประพฤติตนในทางเหลวไหลมาตลอดเวลา ไต่พยายามเงินทองทั้งหมดจนบานแทบจะตองตกไปเป็นของผู้อื่น ชาวร้ายชาวสุกหายเพิ่มมาถึงพลอย คือชาวพระเจ้ากบฏที่อ่อนโยน หลงรักนักหนา เสด็จสวรรคต หัวใจของพลอยที่ยานโลกมาถึงสี่แผ่นดิน ก็เห็นอ่อนเกินกว่าจะทำงานต่อไปได้ บ้านคลองบางหลวงจึงเป็นที่อยู่แห่งสุดท้ายของพลอย

ตัวอย่าง

ละครที่ผู้จัดร่วมกับสถานีฯ ดำเนินการผลิต

4. ผู้แสดง

4.1 จอห์นนี่ แอนโฟเน่	เป็น	สาริน
4.2 สลักจิต کلมินทร์	เป็น	ชลันดา
4.3 ไพศาล หงษ์ไทย	เป็น	บุรณะ
4.4 ดิถก ทองวิวัฒนา	เป็น	ชลิต
4.5 เตือนเต็ม สาลิตุล	เป็น	รจนา
4.6 ธัญญรักษ์ โกละนันท์	เป็น	ปราณี
4.7 สุศักดิ์ สุธีธรรม	เป็น	บุญมี
4.8 ยวดี ไทยนิรันดร์	เป็น	ละเมียด
4.9 ไกรลาศ เกரியงไกร	เป็น	ไสว
4.10 นิศาภรณ์ ศรีนาคาร	เป็น	สายวรุณ
4.11 จูรี โอศิริ	เป็น	มณฑา
4.12 พิมพ์แข กุญชรฯ	เป็น	สุชาดา
4.13 สุเชาว์ พงษ์วิไล	เป็น	เสี่ยทรง
4.14 วิหิต แลด	เป็น	เอกชัย

ประมาณ 6๑ วัน

เรื่องย่อ คำมั่นสัญญา

ตอน 1 - 2 (พ.ศ. 2495 - 2500 - 2505 - 2510)

ชลิศและรจนาน่าบุญวันเกิดครบ 1 ปีในชลันคา จำโหวเขียนจดหมายมาบอกว่าจะมาเยี่ยม ทำให้ชลิศคิดถึงความหลังเมื่อออกชายแดนเป็นครั้งแรก จำโหวเคยช่วยชีวิตเขาไว้ เป็นทั้งครูและเพื่อนตาย คอยปลอบใจให้กำลังใจ จนชลิศได้เลื่อนชั้นอย่างรวดเร็วและสามารถขอรจนาน่าบุญคืนเงินแต่งงานได้ หลังจากชลิศแต่งงาน จำโหวได้ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด มีลูกชายคือสาริน ชลิศแต่งงานได้หลายปีจึงมีชลันคา ตอนเย็นจำโหวมาเยี่ยม พาสารินมาด้วย บอกเรื่องภรรยาตายและจะลาออกจากทหาร สารินเด็กชายวัยหกขวบได้เห็นเด็กหญิงชลันคาเป็นครั้งแรก

ชลิศให้จำโหวไปเฝ้าที่ห้องไว้ จำโหวทำสวนผักเลี้ยงตัวเอง สารินเติบโตขึ้นมาและผูกพันกับที่แห่งนี้ 5 ปีต่อมา ชลิศเลื่อนยศเป็นพันเอก ฐานะมันคงขึ้น จึงคิดจะปลูกบ้าน และย้ายมายังที่พ่อดีไว้

ชลิศมีเพื่อนร่วมรุ่นคือวีระ มีภรรยาชื่อปราณี ในตอนแรกวีระมีตำแหน่งหน้าที่รุ่งโรจน์ ปราณีมองข้ามรจนาน่าและชลิศ เหมมาตอนที่ปราณีได้กลับมาหาหาสนิทสนมอย่างออกนอกกรอบ

ตอน 3 - 5 (พ.ศ. 2510 - 2511)

ชลิศพาชลันคาและรจนาน่าเยี่ยมจำโหว และบอกเรื่องจะย้ายมาอยู่ที่ สารินไม่พอใจที่ชลิศจะมาแย่งทุกสิ่งไปจากตน สารินคอยตั้งแง่กับชลิศและพาลไม่ชอบชลันคา เด็กหญิงที่พูดมากและแสบขี้ขลาด ชลิศพาชลันคาและรจนาน่าถูกการปลูกบ้านบ่อย ๆ สารินคอยหลบหน้าอยู่เสมอ วันหนึ่งชลันคาไปเล่นสนุกและตกน้ำเกือบจมน้ำตาย แต่สารินช่วยเอาไว้ ชลิศขอให้สารินช่วยสอนชลันคาวว่ายน้ำ

สารินสอนชลันคาจนว่ายน้ำเป็น ทั้งคู่เริ่มผูกพันกัน สารินกลายเป็นพี่ชายที่แสนดี และวีรบุรุษของชลันคา ในขณะที่ชลันคาคือเด็กหญิงจอมขี้แสบและน้องสาวที่ทนท้องทะเลนอมน ความเมตตาของชลิศและรจนาน่าทำให้สารินทำให้สารินรักและเคารพความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ทำให้คู่แข่งพว มรดกของรจนาน่าไม่พอใจนัก และเคยเกือบรจนาน่า

สารินมองชลิศอย่างชื่นชมและอยากเป็นทหารตามอย่างชลิศ ในขณะที่ชลิศคิดจะอุปการะสารินให้ดีที่สุด จำโหวซาบซึ้งในบุญคุณของชลิศ ถึงใจมันจะไม่ทำสิ่งใดในชลิศต้องเสื่อมเสียและพราด้อมสารินอยู่เสมอ

ตอน 6 - 8 (พ.ศ. 2516 - 2517)

5 ปีต่อมาสารินอายุชั้น ม.ศ.5 เริ่มเข้าสู่วัยหนุ่ม ในขณะที่ชลันคาเพิ่งเริ่มเป็นสาวรุ่น ชลันคายังคงสนิทสนมคลุกคลีกับสาริน ในขณะที่สารินเริ่มรู้สึกว่ามีสมควร รจนาน่าเฝ้ามองดูสารินและเริ่มระแวงระวัง แต่สารินไม่เคยทำสิ่งใดก้าวก่าย ความสัมพันธ์ของสารินกับชลันคา ทำให้มีชาวบ้านปากอู้อยู่ไม่สุข เอาไปเป็นพยานเองก็เตือนรจนาน่าตรง ๆ ในระว่างสาริน จำโหวเองเตือนให้สารินระวังตัว ทั้งสองพอลูกย้ายไปที่กระโหลมทางคามหลังสวน สารินเริ่มห่างเหินจากชลันคา

ระหว่างนั้นมีความวุ่นวายทางการเมือง วีระถูกกล่าวหาจมน้ำหมอง ตำแหน่งทางราชการชะงักงัน ในขณะที่ชลิศได้เลื่อนยศเป็นเจ้ากรม ปราณียังหาตัวสนิทสนมเพื่อพึ่งบารมียิ่งขึ้น

ชลันคายังไม่เข้าใจว่าทำไมสารินจึงห่างออกไป เธอยังคงมาอ้อน ไปเที่ยวเล่นหัวพันกับสาริน อยู่เสมอ แต่สารินพยายามชี้แจงจำกัดที่จะยุ่งเกี่ยวกับชลันคาให้น้อยที่สุด รจนาน่าเฝ้ามองดูมีความกังวลอยู่

ลึก ๆ ซลิตรู้สึกแต่ไม่เคยปรึกษา

สารินจบ ม.ศ. 5 สอบเข้าโรงเรียนนายร้อยได้ ซลิตนำไปมอบตัวฝากฝังสารินว่าเป็นหลานชาย สารินก็มามีบ้านน้อยครึ่ง อ่างวามานไกล ซลิตคาใจแต่เผ่าคอยและไม่เข้าใจว่าทำไมสารินจึงห่างเหิน ออกไปสัก

ตอน 9 - 10 (พ.ศ. 2522)

สารินเรียนอยู่สุดท้าย สนิทสนมเป็นเพื่อนรักกับบุรณะ ลูกชายของวีระและปราณี สารินคอยช่วย บุรณะ เรื่องการ เรียน บุรณะรักสารินแก่แฝงความเกรงและระย้าอภัยด้วย ซลิตคาใจเขาเรียนในมหาวิทยาลัย เป็นเพื่อนสนิทกับพี่สาวน้องสาวบุรณะ

วีระเริ่มเก็บตัวไม่ยินดียินร้ายกับราชการ ปราณีกลัวความตกต่ำ จึงพยายามผูกไมตรีกับซลิตและรจนานักข่าวหวังจะได้ชลิตกลับมาเป็นสะใภ้ และพยายามผูกไมตรีกับบุรณะสนใจซลิตคา และบุรณะยังไม่เคยเจอจึงไม่สนใจ

บุรณะชวนสารินไปเที่ยวบ้าน สารินได้ชมป้อมสี่ ป้อมสี่ติดใจสารินถึงกับมาเล่าให้ซลิตคาฟัง ซลิตคาประกาศว่าสารินคือพี่ชาย สารินกลับมาจึงถูกล้อเรื่องป้อมสี่ สารินก็ใจเขาใจมันพิเศษ โดยไม่รู้ว่าจะทำไม ในขณะที่ซลิตคาเริ่มเกลียดสารินโดยไม่รู้ว่าจะทำไมถึงห่าง

สารินเป็นเด็กเรียนดีเกิน ซลิตและจำใจหาภาควิชาใจ ซลิตเข้ามาลงดูสารินว่าเป็นตัวแทนของตน ในขณะที่ยังรักสารินอย่างจริงจัง แต่ยังคงมีอคติว่าสารินคำที่กลยกว่าซลิตคาทุกประการ

ซลิตคาจะสารินเริ่มรู้ซึ่งถึงหัวใจของตนเอง สารินถึงกับตัวจากห่าง จำใจและซลิตคาใจ จำใจกลัวและเชื่อว่าสารินไม่มีวันอาจเชื่อมกับซลิตคา บุรณะได้ขอซลิตคาเข้า กิจใจจนเขาไปผูกกับสาริน ๆ เปิดทางให้ หงษ์ใจของทพปลามแปลม

ตอน 11 - 12 (พ.ศ. 2523)

ปราณีรู้เรื่องบุรณะชอบซลิตคาและสั่ง เกกเห็นป้อมสี่ชอบสาริน จึงขยับไปมาหาสู่กับรจนานและสืบดูฐานะของสารินและหมายมั่นปั้นมือจะจับคู่ลูกของตนกับลูกหลานบ้านนี้ วีระมองดูความเจ้ากี้เจ้าการของปราณีอย่างรำคาญ

ป้อมสี่มาหาซลิตคา ได้พบสารินโดยมีซลิตคาคอยเจ้ากี้เจ้าการ เปิดทางให้ สารินวางตัวเป็นแต่ไม่เห็นทางแต่ไม่สนิท แต่ป้อมสี่ยังคงฝังใจในตัวสาริน บุรณะเองก็มาหาผู้ชลิตคามอย ๆ แต่ซลิตคาทำตัวปกติจนบุรณะไม่กล้า

ซลิตคายังคงมาช่วยแซมสารินมอย ๆ หงษ์ใจแนใจในความรู้สึกที่มีต่อกัน โดยไม่ปรึกษา ซลิตเข้ามาลงดู หงษ์ใจอย่างเห็นใจ ส่วนรจนานรู้สึกละอายที่ตนก็รักกับสาริน แต่สนับสนุนสารินกับป้อมสี่

สารินเรียนจบ ซลิตคาคิดว่าสารินจะยิ่งตอยห่างออกไป สารินปรึกษากับจำใจเรื่องจะย้ายไปต่างจังหวัด แก่จำใจว่ามีทางออกอื่น ซลิตคาใช้เวลาที่เผลอพักทวงความสุข แต่ในใจเจ็บซ้ำ

วันฉลองวันเกิดปีของสาริน ทุกคนแสดงความยินดีกับสาริน ซลิตคาแต่งรถขาวไปงานอย่างจริงจัง หงษ์ใจดูว่าจะได้แต่ ซลิตคาเข้าร่วมกับในวันนั้นเท่านั้น ปราณีหาบุรณะ ป้อมสี่มาจับคู่ สารินขึ้นร้องเพลงสรรเสริญความดี ซลิตคาซึ่ง แก่ป้อมสี่เข้าใจว่าเป็นคน

ตอน 13 - 14 (พ.ศ. 2523 - 2527)

สารินจะท้องออกขายแค้น ปรีกษาจาไหว จาไหวทกลงใจจะมาก ซลิตรู้ว่าสองพ่อลูกจะหนีหนาง
ไปเพื่อปกป้องเกียรติของนและซลันคา ซลิตไปพูดกับจาไหวอย่างเบื่อกกว่าไม่รังเกียจสาริน แต่จาไหว
มีเนคุดจนซลิตทอญมแพ่ จาไหววชโคยมมีซลิตและรจนาเป็นโยมอุปตฐาก

สารินเตรียมตัวเดินทาง ซลันคาไปลาสาริน ทอว่าวาเขาจะหอกทั้งเขไปสารินให้ค้ำที่เส้บูจะ
คอบคูปอง วันโคที่ซลันคามิทกซสารินจะกลับมา

สารินออกขายแค้นและแทบไม่กลับมาอีก มีเพียงจกเขายหรือคอกไม้นามาซนิคมาแทนตัว บูระไป
หาซลันคาอย่างสม่ำเสมอ แต่ซลันคาไม่ที่หาโค ๆ สารินเมื่อกลับมาบ้านจะรอให้ซลันคาไม่คุด มี
เพียงโหรที่พิ ซลันคาขมขื่น แต่ซลิตและห้วงพอให้สทิเข

วันรับปริญญาของซลันคาและปิงรี สารินกลับมาแสดงความยินดี สารินเริ่มก้าวหน้าทางการงาน
เหนือกว่าบูระ สารินและซลันคามิทาที่นิคสังเกตุจนบูระสงสัยแต่เชื่อที่เวาตนจะซนะใจซลันคาได้ ปิงรี
ยังคงมีหวัง

ซลันคาเริ่มทำงาน สารินเงียมหายไปเจเนเคย ปรานีให้บูระขอซลันคาแต่งงาน ซลันคาคังเลแต่
คอบคกลงในที่สุด รจนาเฝ้าคูกวามไรชีวิตจิตใจของซลันคา และโทษตัวเองว่าทำผิด

สารินอยู่ด้วยแค้นอย่างโคคเคียว มีแ่งงานไม่สนใจใคร เขาซื้อพลอยไว้ให้ซลันคา ชาวซลันนาจะ
แ่งงานมาถึง

ตอน 15 - 16 (พ.ศ. 2527 - 2528)

ก่อนวันแต่งงาน สารินกลับมาและในสายสร้อยรูปควงใจเม็งของชวะแ่งงาน สารินไปหาหลวง
ลล ซลันคาขอทานไปค้วย และระบาศความรู้สึกภายในออกมา สารินปลอมประโลมให้เขอกระหนกักว
ความรักไม่จำเป็นคองได้รับสิ่งคอบแทนขอในโครักกันเพียงหะแล้ว และให้เขอกระหนกถึงเกียรติและ
หน้า ซลันคาออลง

บูระเห็นหังคูกหายไปค้วยกันจึงตามมาดู เห็นหังคูกกลับมาค้วยกัน บูระระแวงแต่หังคูกมีหังปรัค
บูระอยากระโคตามแต่สารินกลับฝักฝังซลันคากับเขา จนบูระวางใจ

วันแต่งงานซลันคาเข้าพิค้วยความเงียมสงบ มีอกสร้อยที่สารินให้แนบควงใจ สารินเฝ้ามอง
ค้วยความคัมค้ำ รจนาแก้ใจว่าโคทำผิดค้อย่างใหญ่หลวง แต่ซลิตปลอมว่าแม่เขอไม่ชวาง จาไหวและสาริน
เองก็ไม่วันก้าวชวมเส้มาแทนกัน

ปิงรีสีกกับสารินคุดกัน สารินทำให้เขอรู้ว่าเขาไม่อาจรักใครโคอีก ปิงรีเข้าใจหังที่วาที่แต่สาริน
รักใคร และหมคหวังจากสาริน ปรานีพยายามจับคูกให้แคปิงรีสปีเสช

ซลันคกทำตัวเป็นภรรยาที่คคของบูระ แต่ความเป็นชายยังคงปรากฏออกมา บูระเองรู้สึกหนางเมิน
เวลายานไป สารินโคเลอนยศค้ำแห่งสูงกวาบูระ ปรานีเป่าหูว่าสารินเขาชางหลาามากกวาลูกเขย
บูระเองเริ่มโอนเอนไป เมื่อเห็นหน้าบูมารักใครของซลันคาทอสาริน ทำให้บูระชคใจ ซลันคากังทอ
สารินหมันคอยเอาใจใส่ บูระเริ่มรู้ว่าสิ่งทคนเคยระแวงเป็นความจริง

ตอน 17 - 18 (พ.ศ. 2528 - 2529)

ชลธิ์คาถาลอกลูกสาวทิ้งชื่อว่าทิพย์สุภา สารินตื่นตื่นดีใจหะบุตรอมราวกับเป็แพะ บูรณะมองดูและเงาเห็นลอกไม่มากตื่น บูรณะพยายามให้ชลธิ์คาถาออกชลิทให้ช่วยเรื่องตำแหน่งการงาน แกะสลักคาถาพิเศษ ชลิทเองก็ไม่พอใจ ปรานีโทษว่าชลิทให้ทายสาริน และยู่ให้บูรณะกระต้างกระเดื่อง บูรณะเริ่มค้ำทันท่านในกรมทหาร

สารินกลับมานมบอขึ้นเพื่อเยี่ยมหลาน ความรักของชลธิ์คาถาถูกตายทอกสู่ทิพย์สุภา ทิพย์สุภารักใคร่สูง แต่ไม่สนิทกับพ่อ พ่อและลูกจึงยิ่งห่างเหินออกไป รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างสารินกับบูรณะ

ป๋นศรีสุกปรานีจับคู่ให้แต่งงานกับลูกเศรษฐี แต่ชีวิตสมรสระหองระแหง เธอได้พบสาริน ทำให้สามีค่อนข้างจะไม่ล้มคนรักเก่า

บูรณะได้พบกับแซ่ลูกสาวนักธุรกิจใหญ่ แซ่ไซสนใจบูรณะและทอคะสะพานให้ บูรณะมีความสัมพันธ์กับแซ่ไซทอแทนความผิดหวังจากชลธิ์คา โดยคิดว่าแซ่ไซของไม่จริงจัง แต่แซ่ไซกลับแสดงตัวออกนอกหน้าปรานีรักใจมากเพราะ เก่งบารมีชลิท แต่พอรู้ว่าแซ่ไซเป็นลูกสาวใครจริงใจอ่อนอ่อนตาม ป๋นศรีสุ เรื่องภรรยาดีของพี่ชายเธอตกใจมาก แต่ยังไม่กล้าบอกชลธิ์คา

ตอน 19 - 20 (พ.ศ. 2532)

เวลาผ่านไป ทิพย์สุภาโตขึ้นเป็เด็กหญิงชุกชอน มีลุงกับแม่ คุณตา คุณยายเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พอกลับไม่มีความหมาย สารินหะบุตรอมทิพย์สุภาและทวนคิดถึงอดีต บูรณะห่างเหินชลธิ์คา และลูกออกไปทุกจุด

ปรานียืมเงินจากพ่อของแซ่ไซไปลงทุนทำธุรกิจ โดยวีระเคยห้ามแต่ปรานีไม่เชื่อ แซ่ไซไม่ยอมเป็นรองกับใครไป เขอย้ายมาอยู่อย่างเปิดเผยกับบูรณะที่กรม และออกงานต่าง ๆ บูรณะก็อึดแคร์สู้กว่าตนเองเคยมี คำแคร์เรื่องทุกอย่างแต่ไม่ทำไรไร ๆ ชลิทรู้เรื่องเขาโกรธบูรณะมาก แต่ชลิ์คาถาร้องไว้ให้จริง มีเลาเรื่อง รจนานโหมตนเองว่าเลือกคนผิด

ป๋นศรีสุ เรื่องกับสามีและศักดิ์สินใจเยา โดยแม่เรื่องรังสินสมรส ทำให้ปรานีโกรธมาก แซ่ไซรักเล็กใจมารดา เมื่อเป็นห่วงชลธิ์คาจึงมาเยี่ยมและรู้ว่าชลิ์คาแคร์เรื่องแซ่ไซดี

ชลธิ์คาเริ่มมีอาการไม่สบายมากขึ้น เธอกินอาหารใจหายและนอนผอง เมื่อไปหาหมอพบว่าตนเป็นมะเร็งในกระเพาะอาหาร อาการรออยู่ในชั้นรุนแรง เธอเจ็บปวดท้องจากคนที่เขอรัก แค่ว่าสารินจะถึง รังกับคำกับสัญญาและจะดูแลทิพย์สุคาแทนเธอ

บูรณะหลดปากแสดงความห่วงห้วงสาริน มีปากเสียงกับชลธิ์คา ๆ ทุกเรื่องแซ่ไซ แซ่ไซรู้ว่าบูรณะยังรักชลธิ์คาอยู่จึงโกรธมากและคอยรังหว่านชลธิ์คาแต่ชลธิ์คาไม่สนใจ

ตอน 21 - 11 (พ.ศ. 2532)

ป๋นศรีสุ เรื่องแซ่ไซรั้งความชลิ์คาจึงศักดิ์สินใจบอกสาริน สารินไปพบบูรณะ ทั้งคู่ทะเลาะกันอย่างรุนแรง บูรณะระเบิดความผิดหวังออกมา และโทษสารินว่าเป็นคนแก่ สารินจึงไปแยกความบูรณะไม่มีความอดทนที่จะรักโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน บูรณะไม่ยอมฟัง

ธุรกิจของปรานีล้มเหลว เงินร่อยหรอลงไปทุกที วีระว่าคาถาจึงแยกบ้านไปอยู่หอน แซ่ไซรู้เรื่องนั้นก็สิ้นใจเงินใจกับปรานี และบูรณะจัดการ เรื่องหย่ากับชลธิ์คา ปรานีมีรักษาบูรณะ แต่บูรณะปฏิเสธ เพราะยังคงห่วงลูกและชลธิ์คาอยู่ แซ่ไซนับปรานีได้แก้ช่น

1. ผู้แสดง		
1.1 ปวีณา ชารีฟสกุล	เป็น	รัมภา
1.2 เล็ก โอสุรย์	เป็น	ชามน
1.3 ฝนภา บุคากม	เป็น	เดือนแรม
1.4 มารศรี อิศรางกูร	เป็น	จันทก
1.5 ทิมทศภา เสียงสมบูรณ์	เป็น	บัวแปง
1.6 อรสา พรหมประทาน	เป็น	วรรณศิกา
1.7 ฤกษ์นิช จุ่มกร่อง	เป็น	หมอแก้ว
1.8 รัตนาภรณ์ อินทรกำแหง	เป็น	ยายคำ
1.9 ศ.อาสนจินดา	เป็น	คำหล้า
1.10 วิสันต์ ฉัตรรังสิกุล	เป็น	ลุงช้าง
1.11 ทิมพรพรรณ บุรณะทิพย์	เป็น	ยายเพ็ญ
1.12 สุทธิพร ดวงรัตนศรี	เป็น	หทัย
1.13 ไทที ศรีสุข	เป็น	อนุช
1.14 ก.ช.สิงห์ มีพันธุ์	เป็น	โกล้า
1.15 ค.ญ.บุญไฉน ฉิราวุธ	เป็น	รัตติ
1.16 จีราภรณ์ หลงเจริญกลาง	เป็น	แจจ (บัวผัด)
1.17 ปรีชญ์ วิกรานต์	เป็น	ยช
1.18 รงนา นามวงศ์	เป็น	ละออคำ
1.19 สุทธิ มีสมมนต์	เป็น	ผาด
1.20 เรียม คำเมือง	เป็น	นางหึ่ง
1.21 ศิริวรรณ กองสมักร	เป็น	ดวงใจ
1.22 มณรี อิศรเสนา	เป็น	พิศ
2. ระยะเวลาบันทึกเทป	91 วัน	
เชียงใหม่	73 วัน	

บันทึกการถ่ายทำ
20/1/62

สช

เรื่องย่อ

"บ่วง"

จากบทประพันธ์ของ จุลลดา ภักดีภูมินทร์

สามน กับ รัมภา และลูกชายฝาแฝดชายหญิงวัย 5-6 ขวบ เดินทางกลับจาก สหรัฐอเมริกา เพื่อมาจัดการเรื่องศพของคุณย่าทวด สามนเป็นทายาทผู้รับมรดกของคุณย่าทวด ซึ่งประกอบด้วย เรือไทย 2 หลัง และที่ดินซึ่งยังเป็นเรือสวนขนาดใหญ่ เรือไทยหลังใหญ่ เป็นที่อยู่ของคุณย่าทวด และเป็นบ้านเก่าแก่มีอายุกว่าร้อยปี ศพของคุณย่าทวดที่ยังมิได้ทำพิธีเผาก็ยังคงตั้ง เก็บไว้บนเรือ จึงทำให้บรรยากาศของเรือใหญ่ ดูทึบทึม น่าหวาดกลัวอยู่ไม่น้อยทีเดียว

รัมภา ภรรยาสาวสวยของสามน แม้จะไม่เคยเชื่อหรือกลัวในเรื่องผีสงมาก่อน เพราะเธอไปเติบโตอยู่ในอเมริกา ตั้งแต่ยังเล็ก จนกระทั่งพบกับสามนและแต่งงาน จนมีบุตร 2 คน กลับรู้สึกประหลาดประหลาดใจอย่างประหลาด เมื่ออย่างเท่าไรก็ตามในบริเวณบ้านนี้

คืนแรกของการมาอยู่ รัมภาก็ต้องตกใจแทบสิ้นสติ เมื่อคืนนั้นกลางดึกและพบว่า ลูกน้อยของเธอหายไป รัมภา สามน และคาหล่า กบยายคำ สองพี่เมือง บรืวารเก่าแก่ของบ้านพากันออกค้นหาท่าซอกทุกมุม แม้กระทั่งในสวนเล็ก ซึ่งเป็นที่ตั้งของเรือเล็ก ซึ่งถูกมิดคายมาช้านาน แต่ก็ไม่พบ แม้แต่ร่องรอยของเด็กทั้งสอง ยายคำแนะนำรัมภาให้จุดธูปบนบานศาลกล่าว ขอความช่วยเหลือจากคุณย่าทวด หลังจากการค้นหาจนทุกคนหมดหวัง เด็กทั้งสองก็กลับมาเองอย่างปลอดภัย และเล่าให้ฟังว่า เขาคืนขึ้นมาเหมือนมีอำนาจลึกลับชวนให้ออกไปเที่ยวจนถึงเรือหลังเล็ก เขาทั้งสองเห็นทุกคนออกศึคคามไป ตัวเขาเองก็ยืนกันอยู่หน้าเรือเล็ก ไลล่าแฝดคนเล็กบอกว่า เธอร้องคะโกนเรียกแม่ด้วย แต่กลับไม่มีใครได้ยิน และพากันกลับออกมา ไลล่าเล่าถึงสุนัขสีดำที่มาชวนเธอไปเล่นหน้าเรือเล็กว่า มันพาเธอเดินไปถึงสระน้ำ และพยายามจะชวนเธอให้เดินลงไปในสระเหมือนมัน ก็พอดีมีหญิงชรามาห้ามไว้ และบอกให้กลับมาบ้าน ทุกคนขนลุกชู่ เมื่อเด็กทั้งสองบรรยายลักษณะของหญิงชรา ซึ่งตรงกับลักษณะของคุณย่าทวด อย่างแจ่มชัด รัมภาจึงบังเกิดความหวาดกลัวมากขึ้น และเฝ้าอุกแจ ไม่ยอมให้คลายคลายอีกเลย ด้วยรู้สึกที่นี้เหมือนมีอาถรรพณ์หรืออำนาจลึกลับที่อธิบายไม่ถูก สามนพยายามปลอบใจรัมภา และบอกกับตัวเองด้วยว่าไม่มีอะไรทั้ง ๆ ที่ตัวเขาเองก็ให้เห็นคุณย่าทวดปรากฏให้

แล้วเดือนแรมก็ไม่ที่บ้านของรับภากับสามน พบรับภากำลังจะหาเด็ก ๆ ไปซื้อของ เดือนแรมอาสาเผ้าบ้านให้ และหลับไปอย่างถอสมิท เธอตื่นขึ้นมาก็พบสามนยืนมองอยู่ รับภาพูดคุยกับสามนอย่างสนิทสนม และเมื่อรับภากลับมาจากซื้อของ ก็พบเดือนแรมปรนนิบัติศาในราวกับเธอเป็นแม่บ้าน แต่รับภาก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เดือนแรมเล่าให้รับภาฟังว่าเธอรู้สึกเหมือนถูกผีหลอก ขณะที่เธอมาเผ้าบ้านให้และนอนหลับไปนั้น มีผู้หญิงคนหนึ่งมายืนยิ้มให้ ลักษณะของผู้หญิงคนนั้นตรงกับลักษณะของผู้หญิงที่รับภาเคยฝันถึง รับภายังรู้สึกหวาดกลัว ขณะที่เดือนแรมไม่ได้คิดอะไร และทำตัวว่าเรริง สนุกสนานกับเด็ก ๆ จนสามนเริ่มคิดใจในความรำเรริง เปิดเผยคุยสนุกของเดือนแรม และขณะเดียวกันก็เริ่มรำคาญที่รับภาหวาดกลัว ไม่มีที่สิ้นสุด เดือนแรมรับอาสามาอยู่เป็นเพื่อนบ่อย ๆ

รับภาเผ้าแค่ฝันถึงผู้หญิงหมยว หน้าคาดคั้นมาเกรี้ยวกราดเอากับเธอ จนรับภาแทบไม่อยากให้ถึงเวลากลางคืน สามนเองก็รำคาญรับภามากขึ้น และคิดว่ารับภานี้อาจจะ เป็นโรคประสาทไปไม่ช้าก็เร็ว ศาในจึงไปปรึกษากับเพื่อนร่วมงานของเขา คือวรรศิกา วรรศิกาทักษิ และอนุกุล ฟังเรื่องของรับภาแล้วก็สนใจ ตามมาทำความเข้าใจกับรับภาที่บ้าน วรรศิการู้สึกถูกชะตากับรับภา และส่งสารรับภาอย่างจริงจัง เดือนแรมซึ่งอยู่ด้วยในขณะนั้นช่วยรับภาค้อนรับแขกหรือราวกับเจ้าของบ้านก็ไม่ปาน วรรศิกาสังเกตเห็นสายตาที่เดือนแรมมองสามนอย่างไม่ค่อยสบายใจนัก

วันต่อมา วรรศิกา พารับภาไปหาลุงช่วง ข้าราชการเก่าผู้มีความสามารถในการนั่งทางใน ลุงช่วงบอกรับภาว่า ที่บ้านมีวิญญาณอยู่สองวิญญาณที่ยังไม่ยอมไปไหน เพราะมีห่วงอยู่ วิญญาณที่บ้านใหญ่เป็นวิญญาณดี แต่วิญญาณที่บ้านเล็กออกจะร้ายอาจอยู่ ไม่รู้ว่าเขามีความโกรธแค้นในเรื่องอะไร และไม่ยอมที่จะรับการคิดค่อด้วย ลุงช่วงแนะนำให้รับภาทำบังสุกุลให้วิญญาณที่บ้านใหญ่ก่อน

วันงาน เดือนแรมเข้ามาชวนววยเจ้าก็เจ้าการตามเคย จนย่ายคำกับคาทล้า และไคาค่อไครมองอย่างแปลกใจที่รับภาไม่ได้รู้สึกอะไร รับภาสอนลูกแฝดของเธอให้สวคมนตรีไหว้พระ ยังความขมขื่นให้กับสามนและ เดือนแรม

คืนนั้น สามนกับรับภาช่วยรักกัน ขณะที่สามนกำลังเคลิบเคลิ้มไปตามแรงอารมณ์รับภาก็เกิดไคยันเสียงลมหายใจของใครคนหนึ่งแทรกเข้ามา ทำให้สามนเหนื่อยหน่ายใจยิ่งนัก

ครึ่งหนึ่งเหมือนจะบอกอะไรเขา แต่ก็ยังเป็นเพียงแวบเดียว จนเขาคิดว่าเขาคงตาผาดไปเอง

สามนคกลงใจที่จะเข้าไปอยู่ที่เรือนหลังเล็กแทน เพราะดูแลและตกแต่งใหม่ได้ง่ายกว่า รัชภาเองก็ได้ซัดซ้อง ด้วยมีความรู้สึกว่่าที่เรือนใหญ่ดูน่าเกรงกลัว แต่กลัวรัชภาก็รู้สึกว่่าตัวเธอเองคิดผิด เพราะที่เรือนเล็กนี่ เหมือนมีใครสักคนที่มองไม่เห็นคอยจับจ้องคอยหัวเราะเย้ยหยันอยู่ตลอดเวลา ไม่เว้นแม้แต่เวลาที่สามนจะแสดงความรักกับเธอ ขณะที่สามนสามนเองไม่รู้สึกอะไรเลย เขาจึงคิดว่ารัชภาหว่าตระแวงจนเกินเหตุ

เดือนแรม หรือที่คนทั่วไปเรียกว่า คุณนายเดือนแรม เศรษฐีที่คินย่านนั้น พาตัวเองมาทำความรู้จักกับรัชภาและครอบครัวอย่างสนิทสนมในเวลาอันรวดเร็ว รัชภาออกจะรำคาญในความจู้จี้จ้านและสอดแทรกเกินจำเป็นของเดือนแรม ที่ทำตัวเหมือนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว แต่ด้วยความบริสุทธิ์ใจของรัชภาและความเชื่อมั่นในความรักของสามีที่มีต่อเธอและลูก ทำให้รัชภาไม่เคยคิดระแวงเดือนแรม ซึ่งแม้จะเป็นแม่ม้ายหร่าวเสน่ห์ และมีเรือนร่างที่น่าพิสมัยสักปานใด ไปในทำนองไม่คิดเลย

เดือนแรมบอกกับรัชภาว่่า บ้านเล็กนี่เคยเป็นที่ซังคนบ้า เธอเคยได้ยืนย่ายกับแม่ของเธอทุกเมื่อสมัยเธอยังเด็ก รัชภาตกใจและอยากรู้เรื่องนี้โดยละเอียดยิ่งขึ้น ตามย่ายคำแกก็ปฏิเสธว่่าไม่เคยรู้เรื่องมาก่อน สามนเองก็บอกว่่าไม่เห็นเคยมีใครเล่าให้ฟังมาก่อน คินย่านรัชภาฝันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งแค้นตัวแบบโบราณ หน้าตาทำทางน่ากลัวมาก

รัชภาไม่กล้าเล่าให้สามนฟัง กลัวสามนจะหว่าว่่าเธอคิดมาก รัชภาไปขอคุรูปบรรพบุรุษของสามนจากย่ายคำ แต่ก็ไม่พบผู้ใดที่มีใบหน้าเหมือนผู้หญิงในความฝันเลยสักคนเดียว รัชภาค่อนข้างแน่ใจว่่า ผู้หญิงที่เธอเห็นในฝัน อาจจะเป็นคนบ้าที่ถูกซังในบ้านก็ได้

รัชภาไปหาเดือนแรม เพื่อจะสอบถามเรื่องน้จากย่ายของเดือนแรม ย่ายของเดือนแรมเรียกรัชภาว่่า คุณขึ้น (ย่ายของสามาชื่อ ขึ้นกลิ่น) พอรัชภาจะซักอะไรคือ ย่ายก็กลับเลอะเลือนไปอีก

เดือนแรมซักสนใจเรื่องนี้ขึ้นมา จึงเข้าไปหาย่ายของตนเองบ้าง ย่ายเพือถึงคุณขึ้น ว่่าสงสารที่ถูกลงแหงทำเสน่ห์แย่งเอาคุณพระไป

ต่อมาธรรมาได้ทำบุญให้ดวงวิญญาณที่บ้านเล็ก แต่ทุกอย่างก็เหมือนเดิม ไม่มีอะไรดีขึ้น ลุงช่วงบอกว่า "เขา" ไม่ยอมรับ หลังของเขามีแค่ "ผลึก" และ ประสงค์ร้ายมากกว่า ประสงค์ดี วรรณิกาแนะนำให้ธรรมาชวนสามนให้ขายบ้าน เสีย ไปหาที่อยู่ใหม่ จะได้สบายใจ สามนไม่เห็นด้วยและคำหน้าที่ธรรมากลายเป็นโรคประสาทผวา จนทำให้เขาพลอยหมดความ^๘ไปด้วย อีกคน

ทุกคืน ธรรมาจะต้องฝัน หรือบางครั้งยังไม่หลับก็เหมือนเคลิ้ม ๆ เห็นผู้หญิงคนเดิม บางทีก็มีคุณทวดออกมาให้เห็นด้วย วรรณิกาส่งสารธรรมาจับใจ จึงให้ธรรมาชวนสามนกับลูก ๆ ไปเปลี่ยนบรรยากาศ พักสมองที่บ้านพักชายทะเล เลขของเธอ ธรรมาตั้งใจ แม้สามนจะ ไปด้วยไม่ได้ ก็ตาม

ก่อน ไปธรรมาชวนวรรณิกาไปเยี่ยมยายของเดือนแรม ยายก็กริ้วว่าเป็นคุณขึ้นกลิ่น อีกตามเคย

วรรณิกากับธรรมาช่วยกันปะติดปะต่อเรื่องราวที่ยายของเดือนแรมพรั่ำเพื่อ ก็พอจะจับเรื่องได้ว่า คุณพระสังกร คาของสามน คงมีภรรยา 2 คน คือ คุณยายขึ้นกลิ่น กับ คุณยายแพง และคุณยายแพงก็คือ เจ้าของบ้านเล็ก ซึ่งเป็นที่ที่แกถูกจับขังไว้ที่นี่ เพราะ เป็นบ้านเนื่องจากคุณยายแพงตาย ไปไม่ตี วิญญาณจึง เป็นวิญญาณร้าย

วรรณิกาแนะนำให้ธรรมาออกกล่าวขอขมาคุณยายแพง เพื่อให้ท่านคุ้มครอง ธรรมาเห็นด้วย เมื่อกลับมาบ้าน ธรรมาก็พบสามนอยู่กับเดือนแรม และนั่งดูลูกแฝดเล่นน้ำอย่างสนิทสนม อารมณ์ดีทั้งคู่ วรรณิกาอยากจะเตือนธรรมาเรื่องเดือนแรม แต่ก็กลัวธรรมาจะยังไม่มีความสบายใจหนักขึ้น

คืนนั้นธรรมาจูดูปกราบไหว้ขอขมา วิญญาณของคุณยายแพง แต่แทนที่จะ ได้กลิ่นหอมของดูป ธรรมาก็กลับ ได้กลิ่นสาบสาบโรยมาแทน ธรรมาทั้งหนักใจทั้งหวาดหวั่น

ธรรมาไปเที่ยวชายทะเลกับวรรณิกาและลูกแฝดของเธอ สามนไม่ไ้ไปด้วย จึงเฝ้าบ้านอยู่คนเดียว ขณะนอนหลับกลางวัน สามนก็ฝันเห็นผู้หญิงหน้าตาสวยแปลก แต่งตัวแบบคนโบราณเรียกเขาว่าคุณพระ ในวันเขาก็กลายเป็นคุณพระ ไปจริง ๆ และผู้หญิงคนนั้นเรียกตัวเองว่าแพง แพงพยายามยั่ววนเขาให้ไหลหลงเคลิบเคลิ้มด้วยเสน่ห์และบารยาค่าง ๆ นานา

รับภามันให้วรรณศึกษาฟังว่า หมู่นี้สามนกลับบ้านดึกและมีนัดทุกคืน บางคืนก็กลับ
เช้าเลย วรรณศึกษาค้นปากอยากจะพูดอะไรให้ฟัง แต่ก็ทำไม่ได้ เพราะสงสารรับภาซากลับ
วรรณศึกษาขับรถผ่านเรือนใหญ่ และแอบเห็นคุณทวดยืนอยู่ที่ชานบ้าน วรรณศึกษาสงสัยจึงไปที่บ้าน
เดือนแรม และได้รู้ว่าเดือนแรมกลับบ้านดึกทุกคืน บางทีก็กลับเช้าเลย ซึ่งตรงกับพฤติกรรม
ของสามนพอดี วรรณศึกษายิ่งมั่นใจว่าสองคนนี้ต้องมีอะไรกัน

คืนนั้น รับภาเข้านอน และฝันเห็นนางแหงมาสะกดให้เธอเดินตรงไปที่สะพาน
และบังคับให้รับภาชะโงกลงไปใต้น้ำ รับภาทำตามอย่างไม่รู้ตัว ความรู้สึกขณะนั้น เกือบจะต้ง
ลงไปใต้น้ำแล้ว คุณทวดก็ดึงรับภาขึ้นมา และพาไปที่เรือนใหญ่ รับภาเห็นตัวเธอเองกับสามน
ในเครื่องแต่งกายอย่างคนโบราณกำลังเดินเคียงคู่กัน จับหลันสามนก็หายไป รับภาได้ยินเสียง
หัวเราะ เย้ยหยันของนางแหง เธอสะอื้นคืนขึ้นและพบว่าตัวเธอนั้นยืนอยู่ข้างบันไดเรือนใหญ่
ย้ายคำคืนขึ้นมาเห็นและร้องทักอย่างตกใจ

สามนกลับบ้านดึกทุกคืน รับภาขอเรื่องสามนให้กลับบ้านเร็วบ้าง สามนกลับหงุดหงิด
ใส่รับภา เมื่อรับภามันถึงเดือนแรมว่าเดี๋ยวนี้ก็หลอหลอนหายไปเช่นกัน สามนโกรธหาว่ารับภา
เห็นเดือนแรมเป็นคนรับใช้ เดือนแรมจะมาหรือไม่มาก็เป็นสิทธิ์ของเธอ รับภาน้อยใจและหมด
ความเชื่อว่าสามนไปกินเลี้ยงกับฝรั่ง รับภาถามสามนว่าเขาหายไปอยู่กับใครที่ไหนทุกคืน สามน
ผลุนผลันออกไป รับภาเริ่มเข้าใจเรื่องราว

คืนนั้น สามนไม่กลับบ้าน รับภาเห็นผู้หญิงที่ชื่อแหง มาปรากฏตัวด้วยหน้าคาน่า
เกลี้ยคน่ากลัว รับภาหวาดกลัวมากและร้องขึ้นสุดเสียง และสลบไป ลูกแฝดตกใจตื่นขึ้นและกลัว
ว่ารับภาอาจจะตาย จึงไปตามยายคำมา ยายคำโทรศัพท์ตามวรรณศึกษา วรรณศึกษารับหารับภา
ไปโรงพยาบาลทันที

หมอแก้ว เพื่อนของวรรณศึกษาให้รับภาพักอยู่โรงพยาบาล 2-3 วัน เพื่อให้สมอง
คลายเครียด วรรณศึกษารับลูกแฝดไปดูแลให้ที่บ้าน รับภาไม่เต็มใจแต่ก็ต้องอยู่ที่โรงพยาบาล
วรรณศึกษาโทรหุ่ท์ไปถามสามน จนกระทั่ง 2 นาฬิกาของวันใหม่ สามนก็ยังไม่กลับบ้าน

รุ่งเช้า วรรณศึกษาคิดจะไปอีก เดือนแรมเป็นผู้มารับสายค้ายน้ำเสียงจ้วเจียเหมือน
คนเพิ่งตื่นนอน สามนรับรู้เรื่องรับภาไม่สบายอย่างไม่มีเป็นทุกข์เป็นร้อน และไม่ได้รับมาเยี่ยม
ในทันที ทั้ง ๆ ที่เขาลาหยุดงาน แต่กลับหมกอยู่กับเดือนแรมตลอดทั้งวัน สามนนั้นในบางขณะ

ที่เคลิบเคลิ้ม เขารู้สึกเหมือนตัวเขากลับกลายเป็นคุณพระและ เดือนแรมกลายเป็นผู้หญิงที่ชื่อ
แพง ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่เกิดขึ้นชั่วขณะ ทำให้เขาจำต้องผละจากเดือนแรม ไปเยี่ยมร้งภา
เมื่อเห็นหน้าร้งภา สามนก็ยิ่งรู้สึกเบื่อหน่าย ซึ่งชังภรรยาของเขาอย่างบอกไม่ถูก

ยายคำกับคาหล้า ไม่ชอบใจที่เดือนแรมมายึดบ้าน เล็ก เป็นรังรักขณะที่ร้งภา ไม่อยู่
ทั้งสอง เห็นคุณทวดมาปรากฏตัวให้เห็นด้วยท่าทาง เป็นทุกข์

เดือนแรมซึ่งยังคงอยู่ที่บ้าน เล็ก ได้ค้น เห็นนางแพงมาบอกว่า ถึงคุณพระจะ ไม่ใช่
ของเดือนแรม แต่สามนจะ คือ เป็นของเดือนแรม นางแพงจะ ช่วยเดือนแรม แต่เดือนแรมจะ
ต้องอยู่ที่บ้าน เล็กนี้ อย่าไปไหน

ยายคำทนเห็น เดือนแรมมรยิดหัวหาดบ้านหลัง เล็ก ไม่ได้ จึงมาค่อว่าต่อชาน
เดือนแรมโกรธจัดและด่าว่ายายคำอย่างสาเดเสีย เทเสี่ย

สามนเยี่ยมร้งภาได้ไม่นานก็รีบกลับ ร้งภาเห็นท่าทางของสวามีแล้ว ก็ยิ่งมั่นใจ
ว่าบัดนี้เธอได้สูญเสียสามีไปโดยสิ้นเชิงแล้ว

จากโรงพยาบาล สามนรีบหึ่งกลับรังรักของเขาทันที เพราะใจของเขามีแต่
ความปรารถนาที่จะอยู่ใกล้เดือนแรมทุกลมหายใจเข้าออก สามนเกือบจะขับรถชนคาหล้าที่มา
ขวางทางอยู่ คาหล้าเตือนสามนเป็นนัย ๆ เรื่องเดือนแรม และบอกว่าคุณทวดเป็นห่วง อยาก
ได้สามนไปกราบศพคุณทวดเสียบ้าง เพราะละเลยมานานแล้ว สามนจึงต้องไปที่เรือนใหญ่
ขณะที่ก้มมองกราบคุณทวด สามนรู้สึกเหมือนร่างของเขาจะแยกเป็นสองร่าง

สามนประกาศกับคาหล้าว่า เขาจะรีบเผาศพคุณทวด และขายที่นี่ เพื่อไปซื้อบ้าน
อยู่ใหม่ คาหล้าคัดค้านแต่สามนไม่ฟังเสียง

ตลอดเวลาที่ร้งภาอนอยู่โรงพยาบาลหลายวัน สามนไม่ได้เขียนคราย ไปเยี่ยม
อีกเลย ร้งภาทรมทรมาร้อนใจ จะกลับบ้านให้ได้ หมอแคว่รับอาสาไปส่ง

ร้งภาเห็นรถของสามนจอดอยู่ จึงรีบ เปิดประตูเข้าไปและ ได้พบภาพขาดคาบาดใจ
ระหว่างสามนกับเดือนแรม ร้งภาถึงกับช็อคแม่ิ่งไป ด้วยความสะเทือนใจอย่างแรง สามนไม่
มีที่ท่าคกใจ ขณะอุ้มร้งภาใส่รถมาส่งโรงพยาบาล แต่กลับ เป็นห่วงกลัวว่าเดือนแรมจะหนีไปไหน

เสีย จึงได้แต่สั่งเสียเดือนแรมให้คอยเขาอยู่ที่บ้านนี้ เมื่อส่งรับภาเสร็จ สามนก็มีไต่อยู่รอด...
อาการแม่แต่น้อย กลับรีบรุดกลับมาหา เดือนแรมทันที ยังความหับ ไล่ให้กับหมอแควผู้เห็น เหตุการณ์
ยิ่งนัก

รับภาไม่รู้สึกตัวและไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองเลยแม่แต่น้อย ทำให้คณะแพทย์และ
พยาบาลหนักใจ วรรศิกาเป็นทุกข์มากรีบไปตามสามน แต่สามนไม่อยู่บ้านใส่กุญแจ วรรศิกาไป
ถามตาหล้ากับยายคำ่ว่าสามนไปไหน แต่ทั้งสองคนก็ไม่รู้เรื่อง สองตายายเล่าภูมิหลังของ
เดือนแรมให้ฟังว่า เธอมีสามีมาแล้ว ๓ คน เป็นคนเจ้าชู้ไวไฟ

สรุป

รับภาสูญไปโดยไม่รู้สึกตัวเลย ถึง ๒ วัน ๒ คืน วรรศิกามาจับดูขอร้องให้คุณทวด
ช่วยเหลือรับภาด้วย

ส่วนรับภานั้น ก็ได้ค้นพบว่า เธอพบคุณทวด และตัวเธอเองคือคุณชิ้นกลิ่น กำลัง
นั่งเฝ้าคูใจคุณพระสังกร ซึ่งกำลังจะสิ้นบุญ คุณพระขอโทษคุณชิ้นกลิ่น ว่าเขาได้ทำผิดไปแล้ว
จะขอพบและรักคุณชิ้นกลิ่น ไปตลอดทุกชาติ ๆ รับภายังได้เห็น นางแหงม้าอาละวาดอย่างยกใหญ่
คุณทวดบอกกับเธอว่า ให้รับภาย้ายไปอยู่บ้านใหญ่ของคุณทวด ไม่ให้อยู่บ้านเล็กเพราะนางแหง
เกลียดและพยายามทำรับภามาก กับทั้งขอร้องให้รับภาช่วยห้ามสามนอย่างเหี้ยมเฟาสพทาน

ที่สุดรับภาก็ฟื้นขึ้นมา วรรศิกาและหมอแควดีใจมาก รับภากาถึงลูกแฝด วรรศิกา
บอกว่า ไม่ต้องห่วง ตอนนี่เธอให้ลูกแฝดไปเรียนโรงเรียนไกล ๆ บ้านแล้ว ตอนเย็นก็มีคนดูแล
ให้อย่างดี ทุกคนให้กำลังใจรับภาที่จะต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ค่อยไป

วรรศิการับรับภาไปอยู่ด้วยเมื่อออกจากโรงพยาบาล สามนไม่เคยมาเยี่ยมรับภา
กับลูกเลย แม่แต่ครั้งเดียว ลูกแฝดถามหาพ่อทำให้ทุกคนสะเทือนใจด้วยความสงสารเด็ก สามน
ไม่ได้ไปทำงานเลย ทางบริษัทกำลังพิจารณาถึงความบกพร่องทางการงานของสามน

รับภายากคิดค้อกับคุณทวด จึงให้วรรศิกามาไปหาลุงช่วง หมอแควไม่เชื่อสิ่งที่
รับภาเห็นขณะหมดสติ ความความเชื่อของหมอแคว สิ่งที่รับภาเห็นคืออุปทาน แต่วรรศิกานั้น เชื่อสนิท

รับภาย้ายไปอยู่เรือนใหญ่ของคุณทวด ลูกแฝดของสามนไปด้วย แต่รับภาไม่ให้ไป
เธอบอกกับลูกว่า เมื่อเธอจัดการทุกอย่างเรียบร้อยแล้วจึงจะมารับไปอยู่ด้วย

คุณหวดมาเข้าฝัน บอกให้รับภรรยาหลวงที่วัด เพื่อจะช่วยอะไรให้ดีขึ้นบ้าง
เพราะวิญญาณนางแพงร้ายกาจมาก

เดือน^{แสง}เช้าชวนสามนออกจากห้อง เข้าไปอยู่เสียที่บ้านของเธอ สามนไปหมยายของ
เดือนแรม ยายเรียกสามนว่า กร (หรือสังกร) ชื่อคุณพระ และเรียกตัวเองว่าเป็นแม่ของเขา
เดือนแรมดูยายที่พูดเพื่อเจ้อ

เดือนแรมฝัน เห็นนางแพงมาบอกว่าให้เธอพาสามนกลับ ไปอยู่ที่บ้าน เล็ก

สามนไม่ยอมไปทำงานเลย เดือนแรมไม่ยาก ได้เชื่อว่าต้องไล่ยงสามนเหมือน
สามีคนที่ผ่านมา จึงเดือนให้สามนไปทำงาน สามนจำใจต้องจากเดือนแรม กลับออกไปทำงาน
อีกครั้ง ยายของเดือนแรมมีท่าทางเหมือนถูกผีสิง ไล่ให้เดือนแรมพาสามนไปอยู่บ้าน เล็ก บอกว่า
บ้านนั้น เป็นบ้านของแก เดือนแรมขลุ

ที่บริษัท ทุกคนที่นั่นมองสามนอย่างแปลกใจแฉงสมเพท เพราะบุคลิกท่าทางของ
สามนเปลี่ยน ไปมาก ดูหมดสง่าราศี คำคล้า หลายคนว่าเขาถูกทำเสน่ห์ เดวิด ยังเกอร์
ผู้จัดการเรียกสามน ไปคำหนิที่จจะทั้งการงาน วรศิกาชอร่อง เดวิด ไว้ว่าขอให้โอกาสแก่สามน
อีกครั้ง เดวิดมอบหมายให้สามนเดินทางไปประชุมที่อเมริกา 7 วัน สามนใจหายที่จะต้องจาก
เดือนแรม

สามนรีบกลับบ้านของเดือนแรมด้วยความคิดถึง แต่เด็กบอกเขาว่าเดือนแรมกลับ
ไปอยู่ที่บ้าน เล็ก สามนหมยายของเดือนแรม ยายเรียกเขาว่า คุณพระอีก

สามนรีบกลับ ไปที่บ้าน เล็ก ระหว่างทางเขาขับรถผ่านเรือนใหญ่ คุณหวดมาปรากฏ
ตัวให้เห็น แต่สามนไม่รู้สีกตัว เพราะใจมุ่งอยู่ที่เดือนแรม จนไม่ศคอะไร

วรศิกา อนุกุล พชนิ ไปหาลุงช่วงอีกครั้ง ลุงช่วงแนะให้รับภายีคธรรมะ เข้าช่วย
อย่างน้อย ๆ จคใจจะ ได้สงบขึ้น ทั้งสาทมคนจึงพากัน ไปเยี่ยมรับภาที่เรือนใหญ่ ปลุกปลอมใจ
ให้รับภาสู้อไป ขากลับวรศิกาเสนอให้ไปบ้านสามน ไปดูหน้าคน ไม่มีมในธรรมสองคน

สามนต้อนรับอย่าง ไม่เต็มใจ และบอกกับทั้งสามคนว่า เขาจะขอหย่ากับรับภา
วรศิกา อนุกุล และพชนิ ลากลับอย่างโกรธแค้นแทนรับภา สามนบอกกับเดือนแรมว่าเขาจะ
ลาออกจากงาน เพราะทนคิดถึงเดือนแรมไม่ได้ หากต้องไปอเมริกาถึง 7 วัน เดือนแรมห้ามไว้

และบอกว่า เธอจะตาม ไปอเมริกาด้วยเงินส่วนตัว สามนตั้งใจ

รับภาคตัดสินใจไปพบ เดือนแรม เพื่อขอร้องเดือนแรมให้เห็นแก่เด็ก ๆ แต่ถูกเดือนแรม คอทกลับว่า ทุกอย่างขึ้นอยู่กับสามน เพราะสามน เขาเลือกเธอเอง รับภาสะทโอนใจจนเป็นลุ่มลุ่มพันไป ยายคำคือว่าเดือนแรมด้วยความโกรธแค้นแทนรับภา ถูกเดือนแรมค้ำกลับ ขณะเบ็บลมสลบไป รับภาเห็นนางแหงมาไล่ฆ่าเธอ รับภาพยายามต่อสู้ดิ้นรนและฟื้นขึ้นมา วรรศิกากับหมอแควหารับภากลับไปเรือนใหญ่ คินนีนรับภา ก็เห็นนางแหงในลักษณะการของคนผูกคอตาย ล้นจุกปาก กระโดดเข้ามาหมายจะ เข้าทำร้ายเธออีก ดีแต่คุณทวดมาช่วยไว้ทัน

เดวิด ยังเกอร์ ปฏิเสธที่จะให้เดือนแรมติดตามไปด้วย แม้จะออกค่าใช้จ่ายเอง สามนโกรธมาก วรรศิกาชวนสามนไปบ้านเธอ บอกว่าโลล่าไม่สบาย และเอาน้ำมันค้หลวงห่อมาให้สามนกิน โดยสามนไม่รู้ตัว วรรศิกาเชื่อว่า การกินน้ำมันค้เป็นการถ่ายปราวจากผู้บริสุทธิ์ ทรงศีล ปราวจากกิเลส จะทำให้สามนมีพลังที่จะต่อสู้กับอำนาจฝ่ายดำ ได้มากขึ้น

ยายของเดือนแรมเจ็บหนักใกล้ตาย เด็กมาตามเดือนแรมกลับไปเยี่ยม ยายคำเดือนแรมอย่างสาหัสเสีย เทเสียว่าเป็นชื้อข้าเอามาซุบเลี้ยงแล้วเนรคุณ เดือนแรมโกรธที่ถูกค้ำแต่อีกสักเดี้ยวก็กลับ เปลี่ยนวาจาทำทีเป็นอีกคน บอกให้เดือนแรม ไปอยู่บ้านเล็ก บอกว่าเป็นบ้านของแก ลักษณะของยายเหมือนคนผีเข้า เดือนแรมงง

รับภากลายเป็นโรคหลวาคกฉัวการนอนหลับ เพราะฝันร้ายตลอด หมอแควสันนิษฐานว่า เป็นเพราะไปเป็นลมที่บ้านเล็ก จิตใต้สำนึกทำให้ฝันว่ายายแหงติดตามมารังควาน แต่วรรศิกาเชื่อเรื่องจิตญาณร้ายของผู้หญิงที่ชื้อแหง คามที่ลงช่วงบอก และเชื่อว่าจิตญาณก็เป็นพลังซึ่งหากแข็งกว่าแรงกว่า ก็จะมีอำนาจเหนือคนจิตอ่อนอย่างรับภาและสามนได้

สามนหลังจากได้คืนน้ำมันค้จากหลวงห่อ โดยไม่รู้สีกตัวก็ให้รู้สึกเหมือนมีคนสองคน อยู่ในตัวของเขา เมื่อกลับจากบ้านวรรศิกาชับรถผ่าน เรือนใหญ่ มันใจหนึ่งอยากแวะ เยี่ยมรับภา แต่แล้วก็ขับรถผ่านไป ไม่พบเดือนแรมที่บ้านเล็ก สามนร้อนใจออกไปตามหล่อนที่บ้านพบเดือนแรมกำลังดูยายเหญ ซึ่งดูเหมือนจะหลับไป กิ่งผันกิ่งเคลิ้ม เห็นคุณหญิง (คุณทวด) วึ่งโล่นางแหง ยายเหญ (ยายของเดือนแรม) เพื่อค้ำเดือนแรมเมื่อสามนเข้ามา ยายเหญก็ค้ำทั้งสองคน แต่เรียกสามนว่าคุณพระ จิตของยายเหญคอนนีอ่อนล้าเค็มทน สังขารก็เสื่อม

อุปาทานของผู้หญิงสองคนที่ตายไปแล้ว ยังยึดติดอยู่กับชาติภพก่อนเป็นมนุษย์ นางแห่งซึ่งเคยเป็นข้าของคุณหญิง จึงยังคงกลัวคุณหญิงอยู่บ้าง แต่คุณหญิงไม่มีอำนาจไปเขียนติ โทษนางแห่งได้ เหมือนเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ต่างคนต่างอยู่คนละส่วน ในกระแสคลื่นของความดี ความชั่วของคน

ค่ามลาออกจากงาน จะขายที่ดินและเรือนใหญ่เอาเงินเล่นหุ้น ไม่ยอมเป็นลูกจ้างใครอีก และจะขอหย่าขาดจากรัมภา เพื่อแบ่งเงินกัน แต่รัมภาไม่ยอมให้ขาย

รัมภาฝันเห็นหล่อนไปที่วัดหลายครั้ง ดังนั้นเมื่อสามนรูกเจ้าเรื่องหย่าและขายบ้านหนัก ๆ เข้า รัมภาจึงหนีไปอยู่กับแม่ชีที่วัดและนั่งวิปัสสนา เพื่อปฏิบัติให้ได้สมาธิ

รัมภามปฏิบัติญาณได้ขั้น "บุพเพนิวาส - นุสสติญาณ" หรือ ขั้นรู้ในการระลึกชาติได้ ทั้งของคนและผู้อื่น เห็น "ภพ" ในอดีต

รัมภาได้เห็นว่าเป็นอดีตชาติ คนคือซิ่นกลิ่น ภรรยาของคุณพระบรมมหาราชวัง (สังกร) ซึ่งก็คือสามนนั้นเอง ในช่วงปลายสมัยรัชกาลที่ 5

แหงเป็นเด็กในบ้านคุณทวด (คุณหญิงอบเชย) เกิดในบ้าน แหงหลงรักคุณพระ แต่คุณพระไม่สนใจ แหงจึงคอยหาโอกาสที่คุณพระอยู่คนเดียว เมื่อซิ่นกลิ่นไปคลอดลูกที่โรงพยาบาล คุณพระเป็นคนหัวสมัยใหม่ ไม่อยากให้หมอดำแยทำคลอดที่บ้าน

คุณพระได้แหง ภายหลังหลงแหง คนเขาสือกันว่า แหงทำเสน่ห์คุณพระ

คุณพระกลายเป็นอีกคนหนึ่ง ปล่อยให้แหงระรานซิ่นกลิ่น แต่ถึงกระนั้นคุณพระก็เกรงใจคุณหญิง ผู้เป็นแม่ยายคน และเป็นน้ำ จึงไม่กล้าหย่าแหง

ต่อมาคุณพระล้มป่วย โดยไม่มีสาเหตุ หมอมหาย นอนแบบอยู่กับเตียง มาได้สัปดาห์สองสัปดาห์ตาย จึงขอโทษซิ่นกลิ่น ขณะเดียวกันนางแหงก็กลายเป็นบ้า ผู้คนในบ้านรวมทั้งยายเพ็ญที่เช่าที่คุณหญิงอยู่พูดกันว่า "ของ" มันเข้าตัว แต่ก็ไม่มีใครพิสูจน์ได้

คุณพระตายลง ส่วนนางแหงก็บ้าลงหนักขึ้น คุณหญิงจึงเอาตัวไปขังไว้ที่เรือนเล็กท้ายสวน ไม่กี่ปีนางแหงก็ถอดผ้าถุงมาฉีกผูกคอตายกับลูกกรงหน้าต่าง

เมื่อรู้ดังนี้ รมภาก็พยายาม "ติดต่อกับนางแห่ง" แต่ที่ "ติดต่อกับ" ได้แต่กับคุณหวด รมภามอกคุณหวดว่า คุณหวดนั้นตายแล้ว ขอให้เลิกเกลียดชังแห่งเสียที แต่คุณหวดบอกว่าท่านเป็นห่วงลูกหลาน รมภาว่าอย่าให้ถูกาหาหนความเป็นห่วง เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว คุณหวดหาย ไป แต่ยังไม่ยอมไม่ไหน

รมภาหนึ่ง "ค้นหา" แห่งจนพบ ขอให้เลิกชังแห่ง กุศลผลบุญที่ทำมาบ่ขอยกให้แห่ง อ่อนวอนอยู่หลายครั้ง แต่แห่งยังไม่ยอมหลุด

คุณหวดใจอ่อนเห็นใจในความพยายามของรมภา และเริ่มเห็นด้วยกับสิ่งที่รมภายก จึง ใค้อโง่ให้แห่ง คุณหวดจึงหลุดจากอุปาทานยึดเหนี่ยว หลุดจากโอบมคิจะ ที่เป็นอยู่ ไปสู่ภพอื่นที่ดีกว่า

แต่นางแห่งยังไม่หลุด ยังคงตรมาม เพราะกรรมที่ก่อไว้ยังเป็น "บ่วง" อยู่ ยังคงรื้อรจนภระวนภระวาย

รมภากลับอยู่ที่ เรือนใหญ่อีกครั้ง

สามนซึ่งอยู่กับ เดือนแรม เริ่มขาดเงิน เพราะไม่ได้ทำงานแล้ว เดือนแรมให้สามนขายที่ให้หมด เหลือเงินไว้แค่ เรือนที่อยู่

สามนไปหารมภา บุญกุศลที่รมภาทำไว้จากการนั่งสมาธิทำให้เกิดร่มเย็น สามนค่อยคลายความร้อร้อน แต่ก็ยังไม่ไค่นาน สามนพูดกับรมภาถึงเรื่องขายสวน แต่รมภาไม่ยอมขาย เดือนแรมมาตามสามนที่ เรือนใหญ่ ไทรที่สามนพูดกับรมภา ไม่ยอมบังคับให้รมภายขายที่ดิน

สามนคอบนี้จึงเหมือนหุ่น เพราะความรู้สึกสองฝ่ายห่อสู้กัน แต่ที่สุดก็กลับ ไปกับ เดือนแรม

เดือนแรมครั้งหลังครั้งคืน เห็นยายแห่งพูดแต่คำว่า เวรกรรม บ่วง บ่วง บ่วง.. คอบนี้เดือนแรมเริ่มคืนรน ร้อนใจ กลัวสามนจะห่างเหินทอดทิ้ง เพราะบางทีเขาก็ทำห่าล่อย ๆ คิดถึงลูกเมีย ทั้งนี้เพราะ "หลังร้าย" ที่ยายแห่งครอบคอบไว้เหนือจิตใจอ่อนลง เนื่องจากยายแห่งมีกระแสของความดีเข้ามารดน้ำ

เดือนแรมกลับเป็นฝ่ายร้อนร้อน รุ่งหาหมอบเสน่ห์ ทำทุกอย่างที่จะดึงสามนไว้ แต่กุศลของรมภาที่ทำไว้มี้องกันรมภา มี้องกันทั้งสามน สิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ จึงบ่อนเข้าตัวเดือนแรมผู้กระทำ ทำให้เดือนแรมคลั่ง เสมือนบ่วงที่คล้องหล่อนเอาไว้ จนกว่าจะตาย แม้ตายไปแล้ว อุปาทานที่ยึดเหนี่ยวก็จะทำให้หล่อนยังยึดคักกับอดีตชาติที่หล่อไว้ได้สร้างกรรมเอาไว้

ส่วนสามนนั้นก็บวช ตามคำแนะนำของรมภา ระยะเวลาหนึ่ง เมื่อลาสิกขาบทยออก มาแล้ว สามน รมภา และครอบครัว ก็อยู่กันอย่างมีความสุขดังเดิม

ละครที่ผู้จัดทำดำเนินการผลิตเองทั้งหมดแล้วส่งเทปให้สถานีออกอากาศ

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

รายชื่อผู้แสดงในละครเรื่อง "...นายทองย้อย งาม"

รายชื่อผู้แสดง	แสดงโดย	สุประวัติ	บัทมัส
1. นายทองย้อย	"	สุประวัติ	บัทมัส
2. นายทองพูน	"	กู่	คอกกระโดน
3. สายสมร	"	ปรารถนา	สีชุกร
4. กาญจนา	"	สุนิศา	นภาศรี
5. สิริยา	"	กามปู้	สุวรรณบัทม
6. อาคม	"	เพชร	คาราฉาย
7. บัวทอง	"	เทพ	โพธิ์งาม
8. ไชย	"	เอกชัย	ศรีวิชัย
9. ยุรพันธ์ (พระเอก)	"	พชรพงศ์	เจริญกิจ
10. ลิซ่า	"	นอย	โพธิ์งาม
11. ยี่สุน	"	พิมพ์พรณ	บุรณะพิมพ์
12. กลิมบัว	"	เบ็ค	เชิญยิ้ม
13. สงคราม	"	หนู	เชิญยิ้ม
14. เสี่ยฮั่น	"	สุเทพ	ประยูรพิทักษ์
15. สมุนเสี่ยฮั่น 4 คน	"	ตลกคณะ เบ็ค	เชิญยิ้ม
16. ค.ช. เวทมนต์ (ลูกลิซ่า กับทองย้อย)	"	ค.ช. กิตติชัย	เหล่าศิริวิรัตน์
17. พ่อของยุรพันธ์	"	เทพ	เทียนชัย
18. แม่ของยุรพันธ์	"	อรสา	อิสรางกูร ฅ อุษยา
19. คาดา	"	คี	คอกมะคัน
20. ฮงเล็ม	"	แดง	ช่อมะคัน
21. คุณนายแจลม	"	สมศรี	มวงศรี เขียว
22. อูย	"	ตลกเชิญยิ้ม	
23. ทนายความ	"	ตลกเชิญยิ้ม	

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

เรื่องย่อ "นายทองย้อย 181"

กาญจนา ลูกสาวคนรองของนายทองย้อย ไปตรวจร่างกาย ได้เกิดความ
ผิดพลาดทำให้แพทย์เข้าใจว่าตั้งครรภ์

ทองย้อยปึกใจว่า วาสุเทพ หล่มลักเพศ เพื่อนสนิทของกาญจนา คือคนที่ทำให้
กาญจนาท้อง บังคับให้วาสุเทพต้องเข้าพิธีแต่งงานประเพณี แต่ในวันแต่งงานวาสุเทพเปิดเผย
ความเป็นคนลักเพศอย่างชัดเจน ไม่สามารถเข้าพิธีแต่งงานได้ ทองย้อยจำเป็นต้องให้บัวทอง
ลูกพี่คนที่มาฝากเลี้ยงไว้ตั้งแต่เด็กเข้าพิธีแต่งงานเพื่อแก้หน้า แต่เป็นการแต่งแต่ในนามเท่านั้น
แต่กระนั้นทองย้อยก็ยังให้บัวทองออกค่าใช้จ่ายงานแต่งงานบางส่วน บัวทองใช้วิธีอ้างชื่อทองย้อย
ยืมเงินจากคุณนายยี่สุ่น เพื่อนบ้านที่จงรักภักดีกับทองย้อย

ทองย้อยมีปัญหาการเงิน ร้านดอกไม้ที่คิดจ้างของคุณนายแฉล้ม ถึงกำหนดชำระคืน
แต่ทองย้อยยังหาเงินไม่ได้ คุณนายแฉล้มมีที่ท่าจะยึดร้าน ทองย้อยคิดจะขายที่ดินเปล่าที่มีเหลือ
อยู่อีกผืน นอกเหนือจากที่ดินที่ปลูกบ้านอยู่ สมาชิกส่วนใหญ่ในบ้านเห็นชอบกับความคิดนี้ อาคมเขย
ใหญ่และบัวทองเขยในนาม พยายามวิ่งเต้นหาทางขายที่ดินผืนนี้ ตามวิธีถนัดของแต่ละคน ในขณะที่
ยุรพันธ์ หล่มเศรษฐีที่มาคิดพันสิริบุพา ลูกสาวคนเล็กของทองย้อย ก็สนใจที่ดินผืนนี้ แต่ทุกฝ่ายต่าง
ก็ต้องผิดหวัง เมื่อพบว่าที่ดินผืนนี้ อยู่ในเขตแนวเวนคืน ที่ห้ามซื้อขาย

ผู้ที่ผิดหวังที่สุด คือ ทองย้อย เพราะร้านดอกไม้ที่ทำท่าจะถูกยึดแน่ แต่ในนาที
สุดท้าย ยุรพันธ์ก็ให้พ่อมาไถ่ถอนเปลี่ยนมือจ้างเอง ทำให้ยึดปัญหาไปได้ แต่ในความรู้สึกของทองย้อย
และสมาชิกในบ้าน ก็คือปัญหาผ่านไปแล้ว ทองย้อยหาสมาชิกในบ้านไปกินเลี้ยงฉลอง แล้วไปเที่ยว
สถานเริงรมย์ราตรีคือ โดยมีคุณนายยี่สุ่นติดตามไปด้วย และที่ในที่สุดทองย้อยได้รู้จักชอมพอกกับ
ลิซ่า สาวราตรี คุณนายยี่สุ่น หึงหวงทองย้อย พยายามขัดจังหวะจนทองย้อยโกรธ เข้าวันรุ่งขึ้น
คุณนายยี่สุ่นพยายามขอโทษทองย้อย แต่เกิดเข้าใจผิด จนคุณนายยี่สุ่นโกรธ ออกปากทวงเงิน ทำให้
ความสัมพันธ์ของบัวทองแตก

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

- 2 -

ทองย้อย ทำท่าหลงเสน่ห์ลิซ่า ชวนลูกชาย ลูกเขย ไปเที่ยวที่ทำงานของลิซ่า ความสัมพันธ์ก้าวหน้า ถึงขนาดการไปเที่ยวพักผ่อนที่พัทยาเฉพาะคนในครอบครัว ทองย้อยก็พา ลิซ่าไปด้วย

ที่พัทยา บัวทองได้เลื่อนฐานะเป็นลูกเขย ทองย้อยอย่างเต็มตัว ส่วนทองย้อย พาลิซ่า ลงเรือเที่ยวทะเล บังเอิญเจอพายุ จนเรือแตก ไปทิ้งค้างที่เกาะกลางทะเล ต้องดำรงชีพเป็นชาวเกาะ จนลิซ่าตั้งท้องกับทองย้อย

ในขณะที่เดียวกับที่ทองย้อยไปติดเกาะ ทางบ้านก็เกิดปัญหา อันเกิดจากอาคม เหยใหญ่ พยายามหาทางขายบ้านและที่ดินของทองย้อย อาคมชักนำเสียประยูร ให้มาวุ่นวาย ที่บ้านทองย้อย เสียประยูรเกิดชอบสิริยุพา พยายามเอาชนะใจสิริยุพา และดำเนินการที่จะซื้อ ที่ดินบ้านทองย้อยให้ได้ สิริยุพาพยายามต่อต้าน โดยมียุรนันท์และคุณนายยี่สุ่นเป็นกำลังใจเท่านั้น สมาชิกอื่นในบ้านจะคล้อยตามอาคมและเสียประยูร จนถึงขั้นรับเงินที่เสียประยูรจ่ายมาเป็นการ ผูกมัดลวงหน้า

เสียประยูรผัดหวังในตัวสิริยุพา เกิดทะเลาะกับยุรนันท์ถึงขั้นดักทำร้าย แต่ กลับมีคุณน้ามรดกของยุรนันท์รับเคราะห์แทน

บัวทองพาภรรยาไปตรวจท้อง พบความจริงว่าไม่ได้ท้อง

อาคมรับนายคาตาผู้พอมายู่ที่บ้านด้วย แต่นายคาตากลับมาขอมคุณนายยี่สุ่น และมาเป็นแนวร่วมกับสิริยุพาด้วย

เสียประยูร พยายามใช้วิธีทางกฎหมายและอิทธิพลมืด บังเอิญได้ข่าวเบาะแส ของทองย้อย เสียประยูร ใช้อ้อมลูนี้ เป็นข้อต่อรองให้สิริยุพาแต่งงานด้วย และยังใช้แผนสกปรก ให้พ่อยุรนันท์ ทวงถามเรื่องหนี้จากร้านคอกไม้ สิริยุพาน้อยใจเพราะคิดว่าเกิดจากยุรนันท์

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

- 3 -

ความน้อยใจบวกกับความรักพ่อ ทำให้ยอมรับข้อเสนอของเสียประยูร

ยุรพันธ์ เสียใจ หลบไปรำลึกความหลังที่พ่ตยา ทำให้ได้พบกับทองย้อย
พาทองย้อยกลับบ้าน

การกลับมาของทองย้อย ทำให้แผนการของเสียประยูรล้มเหลวหมด เสียประยูร
ใช้อิทธิพลคุกคามถึงขั้นใช้กำลังทำร้าย ฆ่าหมู่ สมาชิกในบ้านทองย้อย แต่ในภาวะวิกฤต ทำให้
ทุกคนกลับใจ สามัคคี ต่อสู้กับอิทธิพลมืด จนเสียประยูรต้องล่าถอยไป ระหว่างนี้ทองย้อยจัดการให้
ยุรพันธ์แต่งงานอยู่กับสิริยาอย่างมีความสุข

ในขณะที่เดียวกัน ที่ทองย้อยขณะศึกษานอก ก็ต้องบอบช้ำกับศึกษาใน เมื่อทองย้อย
กลับบ้านพร้อมลิซ่า ในฐานะภรรยาที่มีลูกติดท้อง ทำให้ยี่สุนัดใจจากทองย้อย ทำท่าจะสืบสาน
สัมพันธ์กับคาดา สร้างความไม่พอใจกับทองย้อย เจ้าคำรา "ถึงไม่รักแต่ก็หวง" เกิดวิวาทถึงขั้น
ชกต่อยกับคาดา ยี่สุนัดเห็นว่าตัวเองจะเป็นต้นเหตุให้ชีวิตรักของทองย้อยต้องอับปางเป็นครั้งที่สอง
จึงเปิดเผยเรื่องราวบทพิศวาสในอดีต ระหว่างตนกับทองย้อยให้ทุกคนทราบ แล้วย้ายบ้านหนีไป

ถึงไม่มียี่สุนัด ชีวิตรักของทองย้อยกับลิซ่าก็ไม่ราบรื่น เพราะความแตกต่างใน
ภูมิหลังของแต่ละฝ่าย ในที่สุดก็แตกหักกัน ลิซ่าอุ้มท้องหนีทองย้อยกลับไปอยู่กับแม่ที่อุตรดิตถ์

ทองย้อยต้องใช้ชีวิตที่เจียมเหนงา จึงเริ่มมองหาความแปลกใหม่ของชีวิต ใน
ขณะนั้นมีเศรษฐกิจใหญ่ ทุบทุบหลังจากต่างประเทศ ชักชวนให้ทองย้อย ลงทุนก่อสร้างอาคารใน
ที่ดินของทองย้อย โดยทองย้อยออกที่ดิน นายออกทุน ทองย้อยเห็นเป็นโอกาสดีในชีวิต และไม่
สูญเสียที่ดินโดยถาวร จึงร่วมลงทุนด้วย

การร่วมลงทุนครั้งนี้ เปลี่ยนแปลงชีวิตของทองย้อย และครอบครัวอย่างใหญ่หลวง
ทุกคนมีตำแหน่งใหญ่โต ในบริษัทที่ตั้งขึ้นมา มีรายได้ที่ดี ทำให้ทองย้อยและครอบครัว หันมาใช้

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

- 4 -

ชีวิตแนวสังคมบริโภคยุคใหม่ ที่ฉาบฉวยไร้แก่นสาร ทองย้อยและครอบครัว ต้องเผชิญปัญหาของ
คนในชนชั้นสูงและยังมีปัญหาในการปรับตัว

แต่ภายในเวลาไม่นาน ความจริงก็เปิดเผยว่าการลงทุนครั้งนี้ เป็นเพียงแผน
ของเสียประยุม ที่หลอกเอาที่ดินไปฟรีๆ หนาซ้ำยังทิ้งภาระหนี้สินไว้ให้อีกด้วย

ทองย้อยต้องกลายเป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัวในช่วงพริบตา สมาชิกในครอบครัว
ต้องช่วยกันประคับประคองหาเงินมาจุนเจือ อย่างเลือกคากระเด็น แต่ในความลำบากนั้น ก็ช่วย
เสริมสร้างให้ทองย้อยและสมาชิก รู้จักแก่นสารของชีวิตที่ค้ำจุน บัวทองที่เป็นคนมีการศึกษาค่ำที่สุด
ก็ได้พิสูจน์คุณค่าตัวเอง ในยามยากเช่นนี้ กลายเป็นหลักของครอบครัว

ในขณะที่ทองย้อยเริ่มยอมรับและปรับสภาพชีวิตตามความเป็นจริงได้ พระเจ้า
(รัฐบาล) ก็เล่นตลกกับชีวิตของทองย้อยอีกครั้ง เมื่อที่ดินเปล่าที่ถูกประกาศเป็นเขตเวนคืน
ได้ถูกยกเลิก เมื่อแนวถนนที่แท้จริงกำหนดแน่นอน ที่ดินกลายเป็นที่ดินติดถนน ทองย้อยกลับเป็น
เศรษฐีข้อมๆ อีกครั้ง ส่วนที่ดินที่ถูกโกงไป ก็กลับถูกเวนคืนเพื่อสร้างสาธารณประโยชน์

ลิซ่ากลับมาหาทองย้อยพร้อมกับลูกที่คลอดมา ทองย้อยและครอบครัว ย้ายมา
เริ่มต้นชีวิตใหม่ในบ้านแถบชานเมือง แต่ปัญหาทำท่าว่าจะยังคงติดตามชีวิตทองย้อยมา เมื่อพบว่า
เพื่อนบ้านที่อยู่มาก่อนก็คือคุณนายขี้สั่นเอง อย่างไรก็ตามครั้งนี้ ทองย้อยคงเผชิญปัญหาชีวิตได้
ค้ำจุน จากประสบการณ์ที่ผ่านมา

- จบ -

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

นายทองย้อย แช่ซี

บุตรนายเทียนเลี้ยง แช่ซี อายุประมาณ 60 ปี จบการศึกษา
มัธยม 6 จากอัสสัมชัญ ; เป็นคนทันสมัย โรแมนติก ชอบดอกไม้ เสียงเพลง ธรรมชาติ
เจ้าชู้เล็กน้อยแต่รักลูกๆ และครอบครัว ค่อนข้างมีอึดใจใหญ่แต่ไม่สนใจและไม่มี-
ความสามารถในการหาเงิน มีความสุขกับมรดกของพ่อ ที่ร่อยหลอไปเกือบหมดแล้ว
อารมณ์ดีอยู่เสมอ มีคารมคมคาย ประชดประชันอยู่บ้าง รักสนุกชอบสบายแต่ไม่เสเพล
มีความรับผิดชอบ

สิริยาพา

ลูกสาวสุดท้อง จบคหกรรมศิลป์ เป็นคนมีความคิด ความอ่าน
สติปัญญา ดีที่สุดในครอบครัว อ่อนโยน แต่เข้มแข็งในหลักการอายุประมาณ 25
สวย รสนิยมดี

ยุรฉัตร

หนุ่มนักเรียนนอก ค้นเคยกับชีวิตเมืองนอกมากกว่าเมืองไทย
มองสังคมไทยด้วยสายตาที่ต่างจากคนไทยธรรมดา แต่เข้าใจชีวิตคนไทยดีกว่าฝรั่ง
อายุประมาณ 25 ปี รูปหล่อ ชื่อ ใจดี มีคุณธรรมสูง

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

กลับบัว

คนสนิทของ ยุรนนท์ อายุ 30 เศษ ชี้อี๋ ชอบอวดอ้างตัวเป็นยุรนนท์ เป็นคนที่พยายามเสริมนิสัยแบบไทยๆ ให้กับยุรนนท์

บัวทอง

ลูกชายเพื่อนทองย้อยที่มาฝากเลี้ยงตั้งแต่เด็ก อายุประมาณ 30 การศึกษาน้อย จิตสำนึกสูงแต่สติปัญญาต่ำ (ไม่ถึงกับโง่) เป็นคนรู้ชีวิต

อาคม

เขยใหญ่ของทองย้อย อายุประมาณ 40 เพื่อนักเรียนกับทองพูน อาชีพนายหน้า ที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จนัก เป็นคนมีเล่ห์เหลี่ยม ไหวพริบ โลกโมโหสัน แต่ไม่เลวร้ายมาก

ภาณุจนา

ลูกสาวคนรอง จบ ม.6 เหมือนพ่อ สวย แต่สติปัญญาต่ำ รสนิยมไม่แน่นอน เหมือนความคิด คล้อยตามผู้อื่น

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

คุณนายสีสุนัน

เพื่อนบ้านที่เคยมีความสัมพันธ์กับทองย้อยในอดีต อายุใกล้เคียงทองย้อย พยายามจะเป็นคนแต่งตัวดี โผงผาง ตรงไปตรงมาก่อนข้างเปิดเผย ใจอ่อนมีคุณธรรม มีสตางค์พอสมควร

ลีซ่า

สาวทำงานกลางคืน อายุ 30 กว่า ไร้การศึกษา พื้นเพยากจน เวลาโกรธ แล้วร้าย แต่รู้จักใช้มารยาผู้หญิง แต่งตัวเปรี้ยว ฉลาด

สายสมร

ลูกสาวคนโตของทองย้อย จนพาณิชย์แต่ไม่มีอาชีพอะไร ไม่สนใจปัญหาอะไร ในบ้านทั้งสิ้น มีชีวิตอยู่กับตัวเองและสามี คล้อยตามสามีเป็นหลัก

ไข่น้อย

ญาติพี่น้องของอาคม มาอาศัยอยู่ด้วยพูดจาติดส่าเนียงทองแดง แต่พยายาม ทำตัวเป็นคนกรุงเทพทุกระเบียดนิ้ว พูดจาไม่คิด สอครู้สอเห็น อยากมีส่วนร่วมในทุกๆ อย่าง

สงคราม

ลูกชาย คุณนายสีสุนัน เป็นคนลักเพศ ช่างยุ ช่างแต่งตัว

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

นายยอด

พ่อขุนันท์ เศรษฐีค้าขายที่ดิน ชี้นิยมที่สุด อายุ 50 กว่า

เสียประยูร

อายุ 40 เศษ เสียใหญ่ ชี้แบ่ง เจ้าเล่ห์ สนุกสนานเฮฮา แต่ชั่วร้าย
อยู่ภายใน แต่งตัวอวดฐานะ ทำอะไรเกินจลนทุกอย่าง

ค.ช. เวทย์มนต์

ลูกชาย อาคม อายุประมาณ 6 ขวบ

ฮ่าเริ่ม

นายทุนกำมะลอ นักต้ม ลูกน้องเสียประยูร

RIVER ACTION GROUP CO., LTD.

15-17 ASOKE-DINDANG RD. PHAYATHAI BKK. 10400 THAILAND.

☎ 245-4561, 245-7903, 247-1764, 247-5239 FAX: (662) 247-9381

รายนามผู้แสดง

นายทองน้อย	แสดงโดย	สุประวัติ ปัทมสูติ ๕,๐๐๐ -
สิริอุษา	"	ก้ามปู สุวรรณพิมพ์ ๕,๐๐๐ -
ยุรฉัตร	"	สันติ จงกลณี
กลั่นบัว	"	เบ็ญจ เขียวยิ้ม
บัวทอง	"	เทพ โพธิ์งาม
อาคม	"	คีติ คอมระตัน
ทองพูน	"	คู่ คอกกระโตน
กาดุดมา	"	ปัทมรา ชุตานพงษ์
คุณนายสี่สู่น	"	พิภพพรรณ บุรณะจิภพ
ลิซ่า	"	น้อย โพธิ์งาม
สายสมร	"	ปัทมรา ชุตานพงษ์ (นางน้อย) ปวีร์นัทร สัชชกร
ไข่ม้อย	"	เอกชัย ศรีวิชัย
สงคราม	"	หนู เขียวยิ้ม
นายยวค	"	เพชร คารานาย
เสี่ยประยูร	"	สุเทพ ประยูรพิทักษ์
ค.ช. เวทย์มนต์	"	ค.ช. กิตติชัย เหล่าศิริรัตน์
นายชะเร่ม	"	แจ่ม ช่อตัน

จัดแสดง ณ โรงภาพยนตร์ และห้องภาพ - กรุงเทพมหานคร

ดอน ๑๑๖/๖๖
พรหมลิขิต
๑๖/๖/๖๕

Amud

V.C.N. PRODUCTION & PICTURE

19/66 ซ.เชียรสวน ถ.พหลโยธิน แขวงคลองถนน
เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 โทร. 552-2575

วันที่ 16 กรกฎาคม 2535

เรื่อง ขอเสนอการนำแสดง ภาพยนตร์เรื่อง "ภูคสาวเจ้าเสน่ห์"
เรียน ท่านหัวหน้าฝ่ายผลิตรายการไทยทีวีสีช่อง 3

เนื่องด้วยบริษัท วี.ซี.เอ็น. โปรดักชั่นแอนิเมชันเจอร์ จำกัด ได้รับความกรุณาจากท่านให้ดำเนินงานจัดสร้างภาพยนตร์เรื่อง "ภูคสาวเจ้าเสน่ห์" บทประพันธ์และบทโทรทัศน์โดย ภรรรถร ดีกิตา ซึ่งเป็นแนวโรแมนติกแนวไสยศาสตร์อภินิหาร ตื่นเต้น มีสาระให้ความสนุกสนานแก่ท่านผู้ชมทุกกระบวน ทั้งยังมีคุณค่าธรรมและการเสียสละประกอบกับเทคนิคการผลิตยอดเยี่ยมอีกมากมาย ดังนั้นบริษัทฯ จึงใคร่ขอเสนอรายชื่อผู้แสดงนำดังต่อไปนี้

1. พระองค์ นพฤทธิ	แสดงเป็น	เอกวัฒน์ อนุรักษ์โยธิน
2. นิสิตา วงศ์วัฒน์	"	ประกายทิพย์
3. ลพพรธม เกิดเพชร	"	พิมพ์สุภา
4. ศิริกา ประเสริฐกันย์	"	จันทร์จรา
5. สายฝน ชลเกริกไกร	"	ฉาบอนงค์
6. ผู้เข่าว พงษ์ วิไล	"	จิต
7. สมชายสามิภักดิ์	"	นายสาวิต อนุรักษ์โยธิน
8. มารศรี ณ.บางช้าง	"	นางอำภา อนุรักษ์โยธิน
9. น้ำเงิน บุญหนัก	"	แม่บุญ
10. ชัยวัฒน์ กชศิลา	"	ผล
11. สุรเดช วิริยะ	"	ดิน
12. วีรพล มุกดาปรกรณ์	"	ถวิล
13. นิสาลักษณ์ ศรีนาคาร	"	ป๊อ
14. มีศักดิ์ นาครัตน์	"	นายชจิต
15. โท๊ะ ราชวัตร	"	เด็กชายทองรบ
16. ค.ช เอก	"	เด็กชายหนู

เรื่องย่อแบบสังเขป

"ภูตสาวเจ้าเสน่ห์"

โดย ชิตินัดดา

นางเอกเป็นวิญญูสาวที่รอบรู้ช่วยเหลือมนุษย์ที่ทำความดี เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยรัชกาลที่ 7 เป็นบุตรสาวที่มีมายลือชื่อนักดาราน้ำใจพระยา ไปเที่ยวหน้าตกลาสีกา แล้วลกรน้ำตาย บิดาจึงไปสร้างศาลไว้ให้ พร้อมกับนำกระดูกบรรจุหีบเงินใส่ไว้ที่ศาล ต่อมาครอบครัวของพระเอกไปเที่ยว มีบิดามารดาและหลานขายกับเพื่อนอีกสองคน รวมมาด้วย ปรากฏที่พิภพซึ่งเป็นชื่อของวิญญูสาวผู้นี้ เกิดพิงใจ ท้ายเคยสร้างบุญร่วมกันมาแต่ชาติปางก่อน ก็เสบบันดาลให้ชะอบตกลงมาจากศาล หลานขายของเอกวิชันซึ่งเป็นพระเอกเห็นเข้า จึงแอบเก็บเอาเข้ามาบ้าน วิญญูสาวของปรากฏที่พิภพเลยติดตามมา

เมื่อปรากฏที่พิภพมาอยู่ที่บ้านเอกวิชัน ก็ออกเที่ยวกับเด็กชายคองอย่างสนุกสนาน ชุดไทยโบราณที่สวมอยู่สร้างความประหลาดใจให้แก่ผู้พบเห็น คนในบ้านเอกวิชันเองก็มีความสงสัยไม่น้อย เอกวิชันมีเพื่อนสาวอยู่สามคน คือ พิมสุภา อาบอนงค์ และจันจระ พิมสุภาจะเป็นผู้ใกล้ชิดที่สุด แต่พิมสุคาก็มีนิสัยเจ้าชู้เจ้าอย่าง ชอบคู่ถูกคน เมื่อปรากฏที่พิภพเห็นก็ไม่ชอบ และหลอนยิ่งไม่ชอบใหญ่ เมื่อเห็นหญิงสาวผู้นี้จิกหัวคนใช้ในบ้าน ปรากฏที่พิภพจึงแกล้งโดยที่อีกฝ่ายไม่รู้ ถ้าเอาพิมสุคาหัวเสียทุกครั้งที่มา

วิญญูสาวปรากฏที่พิภพช่วยไม่ให้เอกวิชันประสบเคราะห์ร้ายบางอย่าง พร้อมกับช่วยเหลือผู้ที่กระทำผิดๆให้... ยังมีวิญญูสาวผู้นี้มีอำนาจเหนือกว่ามากอยแน่ พร้อมทั้งบอกว่าหลอนกับเอกวิชันเคยทำบุญร่วมกันมาแต่ชาติปางก่อน หลอนจึงต้องมาที่บ้านนี้ อีกไม่ช้าหลอนก็จะได้ไปเกิดเป็นคนแล้ว

ปรากฏที่พิภพมาสร้างความอลวนอลเวงให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันก็สร้างความประทับใจ จนเมื่อต้องจากไป ทำให้เอกวิชันกับเด็กชายคองอดดิ้นอดจวน แต่ตัวของปรากฏที่พิภพก็อวสานเช่นกัน แต่หลอนก็จำต้องจากไป เพราะเหตุการบังคับ

.....

ตัวละครสำคัญในเรื่อง "ภูคสาวเจ้าเสน่ห์"

1. เอกวัฒน์ อนุรักษโยธิน.....อายุ 24 ปี มีฐานะดี มีนิสัยจริงจัง ยึดมั่นในคุณความดี มีเมตตา
2. ปรายทิพย์.....อายุ 20 ปี เป็นวิญญานสาวสวยที่มีชาติตระกูลดี ขี้เล่น แต่รักความเป็นธรรม
3. เด็กชายคองรบ.....อายุ 12 ขวบ เป็นหลานชายเอกวัฒน์ เป็นเด็กหน้าตาคดี ใฝ่เรียนหนังสือเก่ง
4. หนูม.....อายุ 12 ขวบ เพื่อนคองรบ มีความกล้าหาญ เช่นเดียวกับคองรบ
5. หนูย.....อายุ 11 ขวบ น้องชายหนูม
6. พิมสุตา.....อายุ 22 ปี เบรียว ปรี๊ดปร๊าด นิสัยขี้อิจหน่าริษยา หน้าตาสวย
7. อาบอนงค์.....อายุ 24 ปี สวย แต่นิสัยขี้อิจหน่าคารองเช่นเดียวกับพิมสุตา
8. จันจระ.....อายุ 25 ปี สวยเย็นๆ นิสัยเฉยสละ เป็นกุลสตรี รักเอกวัฒน์เช่นสองดาว
9. ปองจักร.....อายุ 23 ปี นิสัยกระด้น ชอบยิ้มแฉ่งอยู่กับยายที่เลี้ยงแมวไว้มาก
10. นายสาวิศ อนุรักษโยธิน.....อายุ 60 ปี บิดเอกวัฒน์ เป็นคนมีเมตตาธรรม
11. นางอำภา อนุรักษโยธิน.....อายุ 59 ปี เป็นภรรยาของนายสาวิศ มีนิสัยรักความเป็นธรรม
12. ผด.....อายุ 25 ปี นิสัยคดโกง เห็นแก่ได้
13. ฝัน.....อายุ 30 ปี พี่ชายผด มีนิสัยชั่วร้าย
14. จิต.....อายุ 30 ปี หัวหนักแกงมีลูกเสือก มีนิสัยเหี้ยม มุทะลุคุดัน
15. ทวีด.....อายุ 27 ปี สาวใช้ผู้ซอมสอครุสอคเห็น คาชาว
16. แม่หนูม.....อายุ 50 ปี สาวใช้อาวุโสของบ้านเอกวัฒน์
17. ป่อม.....อายุ 26 ปี หลานสาวแม่หนูม เป็นคนใจอยู่ด้วยกัน
18. นายขจิต.....อายุ 59 ปี บิดาของจันจระ นิสัยเรียบร้อยๆ ใจดี ปรารถนาเข้าธรรมเข็นธรรม

พร้อมด้วยตัวละครประกอบอีกตามสมควร

"อุทธรณ์เจ้าเสน่ห์"

โดย นิธิศักดิ์

นายสาววิกันนางอำภาสองสามีภรรยา พวกครอบครัวมาพักแรมที่น้ำท่าเขาฉกา มีเอกวิวัฒน์บุตรชายคนเล็ก
ต้อง หรือห้องรับแขกหลายอันเกิดจากเหตุที่ชาวคนโง่ซึ่งเสียชีวิตไปพร้อมๆ ในการเกิดอุบัติเหตุ เมื่อหลายปีก่อน การม
พักแรมครั้งนี้ ต้องรับแขกวนเวียนกันเกี่ยวกับมาอีกสองคน คือ หม่อมกับหม่อมจึ่งเป็นพี่น้องกัน เด็กทั้งสองคนมีวัยสิบห้า
สิบสี่ขวบ

นางวิกันนางอำภาก็พาเอกวิวัฒน์ไปหาอะไรกินอีกสอง ส่วนเอกวิวัฒน์นั้นเห็นหน้าตาของพวกพรหมพวก มีสาวสวยน่ารักคนหนึ่งคิด
งามดู รูปร่างดี แต่เอกวิวัฒน์มองไม่เห็น

ขณะที่ต้องรับแขกเล่นน้ำกัน เห็นชะตาของนางมาจากทางวัง ลอยน้ำ ก็เก็บเอาเงินไปไว้ แล้วเล่นน้ำพอ
สาวสวยจึงคืนตามดูเอกวิวัฒน์มาปรากฏให้ต้องรับเห็น แล้วลงเล่นน้ำด้วยอย่างสนุกสนาน หญิงสาวผู้เฒ่าบอกร่ำร้องประ
กายที่แท้ แต่เมื่อต้องรับตามว่าบ้านอยู่ที่ไหน ลอยน้ำบอกว่ายอยู่ที่น้ำท่ากลางฉกาที่แหละ ห้องรับไม่ได้เฉลียวใจ ในเว
คืน ชะตาของลูกสาวก็ตกจากทางอีก ปรากฏที่พายเรือตกใจ ต้องรับเห็ดลื่นไปเห็นลอยน้ำมา จึงเก็บขึ้นจากน้ำ ทำห
จะนำไปไว้ที่ศาลาตามเดิม ปรากฏที่พายก็บอกให้เด็กเก็บเอาไว้ และรักษาไว้ให้ดี ชะตาที่เป็นของวิเศษจะช่วยไ
ยามคับขันได้ ต้องรับก็เลยแอบเอาที่ค้ำก้นกับบ้านด้วยโดยไม่มีใครรู้

บ้านนายสาววิกันนางอำภายู่ย่านชานเมือง บริเวณนี้เคยมีข่าวเกี่ยวกับผีดูดเลือดเมื่อเดือนก่อน ชาวบ้าน
ยังหวาดกลัวกันอยู่ ทางเจ้าหนัดที่ตำรวจออกค่าจรรยาสินหนัก เพื่อจะหาพันทอ แต่ก็ยังสืบไม่ได้ เขาใจว่าจะมีบุคคล
กลุ่มหนึ่งปล่อยข่าวออกมา ต้องการจะสร้างความหวาดกลัวให้แก่ชาวบ้าน แต่ยังไม่ทราบว่าพวกนี้มีจุดประสงค์อะไร

วันนั้น พิศุภาสาวสวยที่ชอบเอกวิวัฒน์อยู่ มาหาที่ขาน ดวลคนใจที่เป็นไม้อัดไม้อ่อนกับพิศุภาเอาเข้ามา
กันรับ พิศุภาถลึงวางมึง ปรากฏที่พายแอบเห็น แลกลังพยักหน้าส่งอำภาสลับไปใส่ตวันเอาน้ำสาละ เอ็น้ำพิศุภา
เปียก พิศุภาและอะ จะคบดวล ปรากฏที่พายก็แกล้งส่งอำภาสลับกับกับให้พิศุภาคนหน้าหัวเอง เอกวิวัฒน์แปลกใจ
แล้วดวลอง พิศุภาเองก็ไม่เข้าใจว่าหลอนทำอย่างนั้นได้อย่างไร จึงออกบ่งๆจับรถกลับบ้าน

กลางคืนนี้ ต้องรับออกมาเดินเล่นแถวขาน เขาชะตาที่ค้ำก้นมาด้วย มีคนร้ายคนหนึ่งซึ่งแท้จริงก็คือ...
รอกแต่งผีดูดเลือดจะมาจับตัว ต้องรับตกใจ เมลอร้องให้ประกายที่พายช่วย ปรากฏที่พายก็ปรากฏตัวออกมาช่วย เอก
วิกันนางมาด้วยความเป็นห่วง เห็นประกายที่พายแอบๆ พร้อมกับคนร้ายวิ่งหนีไป ดังนั้น เมื่อเอกวิวัฒน์วิ่งมาถึง จึง
เห็นเพียงหลายหลายคนเดียว เพราะประกายที่พายบอกกับต้องรับว่าไม่ต้องการให้ใครเห็น ขอตัวหลบไปก่อน

เอกวิวัฒน์พาต้องรับเข้ามา เพื่อไม่ให้ออกไปเดินเล่นในลอนที่ๆค่าอีก ต้องรับรับปาก เขาชะตา
งอนไปที่ใจหมอน

ดวลนั้นสงสัยเป็นอันมากว่าเรื่องนี้มาบอกกล่าวกับแม่หนุ่มสาวใจอาวโลซึ่งมีป้อมหลายสาวของแตรวมอยู่ด้วย
แม่หนุ่มไม่เชื่อว่าสิ่งที่ดวลแล้วให้ฟังเป็นความจริง

วันรุ่งขึ้น เอกวิวัฒน์ไปทำงานที่บริษัทซึ่งมีมลผลหลายที่ต่างๆเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ เอกวิวัฒน์เป็นผู้จัดการ
ฝ่าย ผลลูกน้องคนหนึ่งเอาเงินที่เก็บมาได้ไปไร่ ทำให้เงินในบริษัทขาด เอกวิวัฒน์จึงถูกมผลค่าหนี ให้เขาปรับ
ปรุงการดำเนินงานใหม่ เอกวิวัฒน์รับปาก

คืนนั้น ขณะที่ประกายที่พายกำลังแอบดู เอกวิวัฒน์นั่งเหม่อลอย ครุ่นคิดถึงงาน พอปุ๊วเป็นวิเศษตามที่วิกันนาง

ความทุกข์ทรมานที่ยิ่งใหญ่กว่าปรกติทั่ว ปรากฏที่พืดที่ว่าจะถูกลงโทษที่โหดเหี้ยมระบอบมา จึงสารภาพผิดเสียก่อน พอยุ่
ก็หัวเราะท้ออาวรณ์ดี บอกว่าที่มานี้มีไขมาตามกลีบ แต่จะมากบอกมาให้เธอช่วยเอาก้อนนี้ เพราะเขากำลึงจะเกิด
ภัยพิบัติ ว่ายังมีอีกก้อนด้วยว่าเธอกับเอาก้อนนั้นเคยเป็นคู่กันมาหลายชาติแล้ว เธอจะต้องช่วยแก้ไขเหตุการณ์ให้เขา
เพราะอีกไม่นานเธอก็จะได้ไปเกิดแล้ว ปรากฏที่พืดที่รับปากว่าจะปฏิบัติตามที่กล่าวมาแล้ว พอยุ่จึงหายตัวไป

ต่อมา อีกสองวัน พิมสุคาขับรถมาหาเอาก้อนที่บ้าน ไม่ค่อยมีใครอยากจ้องรับ เพราะพิมสุคา เป็นลูกคน
รวย เจ้ามั่งเจ้าอย่าง รวยจักหัวคนใจ วันทีพิมสุคาเรียกตัวมาไว้จนหัวเป็น แก่นในคืนก่อนที่แกตั้งเอาน้ำราดให้
เสียบ้านล่อนเปื่อย ปรากฏที่พืดทนสงสารกลัวไม่ไหว หาเรื่องแกลึงอีก พิมสุคา ก็เข้าใจว่ากลัวได้ใจที่ท่าล่อนวัน
ก่อนได้ จึงขอให้เอาก้อนจัดการให้ ท่องรบออกมาเห็น รู้ว่าเป็นผีมือปรากฏที่พืด ก็เก็บรายไม่ท้อขอรับคืนพิมสุคา
อยู่แล้ว เลยปล่อยให้ปรากฏที่พืดเดินสุดซอยไปจนพอใจ

พิมสุคา กลับไปจากบ้าน เอาก้อนอย่างหัวเสีย ตรงไปหาป่อง หรือป่องจักร ญาติห่างๆ ป่องอยู่กับชายซึ่ง
ชอบเลี้ยงแมว และไปตั้งปองกำลังสิ่งงให้แมวหจงอุพอกดี พิมสุคา ก็ยังหัวเสียหนัก แต่ป่องก็ไม่สนใจ มีขอจากระหัง
แยกบุตรร้อง จึงออกมารับฟังความทุกข์ร้อนของพิมสุคา

ป่องทราบเรื่องของญาติสาวแล้วไปปลอบใจ และให้กำลังใจเพื่อให้อุเออาวนะค่อยไป บอกว่าคนเป็นเพื่อน
กับเอาก้อน รู้นิสัยเอาก้อนดีว่าเป็นคนไม่มีอะไร ใจอ่อน การที่ปล่อยให้คนไร่ทำกับพิมสุคาอย่างนั้น คงไม่มีเจตนาอะไร
เข้าใจว่าป่องก็คงว่ากล่าวทุกทีเหมือนคนของตัวแล้ว พิมสุคาจึงกลับออกไปอย่างปลอกลไปรงกว่าตอนขามาหน่อย

เอาก้อนนั้น มีเพื่อนสาวที่ใกล้ชิดอยู่สามคน คือ พิมสุคา อามอนงค์ และจันจรา อามอนงค์เป็นสาวฝั่งคน
ปรากฏเปรี้ยว เช่นเดียวกับพิมสุคา ส่วนจันจรา มีนิสัยเจียนหญิง (เจียนกั) เธอ วัฒนธรรมทำจะชอบหญิงสาวผู้ที่มีอยู่เหมือน
กัน แต่มีความรักไม่ชอบที่จันจราจน มีบิดาเป็นข้าราชการประเภทเขารวมเป็นขาม พิมสุคาได้เปรียบกว่าเพื่อนที่
เข้าทางผู้ใหญ่ได้ จึงค่อยเป็นลูกคู่ชานบไม่ไหวจันจราเข้าใกล้เอาก้อน สำหรับอามอนงค์นั้นจะมีฐานะเสมอกัน เลยห้อง-
กัน เป็นคู่แองค์คู่ใจมีมือกันพิสูจน์ แต่ล่อนก็ยังไม่เข้าใจที่เอาก้อนไม่ชอบความปรักปรำของอามอนงค์

เอาก้อนก็เรียกสาวเรียกทางบ้านบริหารธุรกิจมาพร้อมกับพิมสุคา และป่อง แต่ป่องยังไม่ทำงานทำ จึงต้อง
ถูกนายบังคับให้เลี้ยงแมว ส่วนพิมสุคา ข้าราชการในบริษัทแห่งหนึ่ง ใกล้กับที่ เอาก้อนเข้าทำงานในบริษัทที่เรียกชื่อกัน

เอาก้อนกับป่องนั้นมีนิสัยตรงกันข้าม ป่องกระตือรือร้น แม้กับอยู่ในขายยังคอยหาโอกาสตีพิมพ์หนังสือ เข็มขโมยเนื้อ
เจ้าจางนเมื่อไร ก็มักแอบเอาแมวขาย ไปย้อมสีแล้วมาขายให้ขายใหม่ ป่องเป็นหนุ่มเจ้าสำอาง ชอบแต่งตัวเดินอวด-
สาว

ปรากฏที่พืดที่ปรากฏตัวบ่อยๆ การปรากฏแต่ละครั้งอยู่ในยุคโบราณ ทำเอาหลายคนเห็นแล้วแปลก
ใจ กลัวจะเป็นคนเห็นมากที่สุด ส่วนแม่หนุ่มกับป่อมไม่เคยเห็น เอาก้อนนั้นสงขัยอยู่ ตามห้องรบ เด็กชายก็อ้าง-
ว่าเป็นเพื่อน และบอกกับเขาวาปรากฏที่พืดเป็นญาติของกรมมนตรีที่ล่อนคนอยู่ เอาก้อนไม่มีโอกาสลอบตามกรมมนตรี
เพราะเป็นเวลาที่โรงเรียนเทหอม

วันหนึ่ง เอาก้อนเข้าห้องรบไป เพื่อดูของปิ้งที่บูชการบูชา ปรากฏที่พืดไปด้วย เด็กชายเผลอไปครึ่ง-
หนึ่ง ชุดโบราณของล่อนเป็นที่จ้องมองของผู้คน ดังนั้น ในการไปครั้งนี้ จึงไปจ้องขึ้นดูคอกจากหุ้มนมมาให้สมใจ
ผู้คนจึงหาถ่มมอง เอาก้อนเองงงมอกไม่ถูก มั่งเอื้อในทางสรรพสินค้าที่เข้าไปจ้องปิ้ง มีคนร้ายจึ้นและจะตำร้ายหญิง
หนึ่ง ปรากฏที่พืดจึงแอบช่วยจับให้ตำรวจเถยที่เอาก้อนไม่รู้ แต่สงขัยในเหตุการณ์ มีเด็กชายรู้อยู่คนเดียว เหตุ
ให้ร่างความที่เห็นแก่ประหลาดใจให้แก่ผู้พบเห็น เห็นอย่างขึง

ครึ่งหนึ่ง จินจรรยาที่มันแอกวีนัน เห็นประกายทิพย์เต็มตา ถึงละสิ่ง รักรับไม่ดูรูปบุตรสาวของคุดตาใหญ่
ที่มัน ก็พบว่าทั้งคู่เสียและใบหน้าของประกายทิพย์เหมือนทุกอย่าง รวากับเป็นคนๆเดียวกัน

คุดตาใหญ่นี้เกิดในรัชกาลที่ 7 เป็นลูกพี่ของมารดา มีบุตรสาวคนหนึ่ง แต่ไปเล่นน้ำและตกน้ำหายที่น้ำ
ตกสาวลิกา จึงไปสร้างหลาไว้ให้และนำเอากระดูกใส่ผอบเงินไปไว้ที่นั่น ..

ความจริงแล้ว มารดาของจินจรรยามีเชื้อสายผู้ดีเก่า มียศศักดิ์เป็นถึงเจ้าพระยาในรัชกาลที่ 7 แต่เพราะ
จน จินจรรยาเลยไม่อยากให้ใครรู้

สำหรับประกายทิพย์นี้ จินจรรยาแน่ใจว่าต้องเป็นวิญญาณลูกสาวของคุดตาใหญ่ที่ยังไม่เกิดแน่

ขณะเดียวกัน พิมสุคาก็เห็นประกายทิพย์บ่อยๆหลายครั้ง ที่ลำคอง ครึ่งหนึ่ง หลอมเห็นนั่งรดกับ
แอกวีนัน พอที่รดได้ความ ประกายทิพย์ก็หายไป สร้างความงุนงงให้แก่ส่อนอวยงยิ่ง เลยต้องจ้างป้อมมาสืบ

.....

แอกวีนันมีเรื่องของผลไม้ของหงุดหงิดใจ เพราะผลหน้าไม่ยอมเข้าบริษัท หังนั้น เมื่อผลไม้ได้เข
ไปเจรจา เขาจึงดีใจ แต่ประกายทิพย์ก็ห้ามไม่ให้แอกวีนันไปตามนัด หังยังเตือนให้ระวังคนๆนี้จะเล่นไม่ไว้อ แต่
เขาไม่ยอมฟัง ไปพบผลตามนัด

นี่พี่ชายของผลวางแผนแบกแบก แอบฝากด้วยรูปแอกวีนัน ขณะมาพบผลตามนัด ยิ่งกว่านั้นยังแอบอัดเท
การซุกซุนบางอย่างเอาไว้เสียอีกด้วย

ต่อมาไม่นาน ผลจึงยอมกลับเข้าทำงานในบริษัทโดย แอกวีนันยอมลดใจ เงินแทนให้กับบริษัท ก็เริ่มเกิดความ
แค้นที่พี่ชายวางไว้ แท้ที่จริง แอกวีนันมาอยู่ใต้เงาแอกวีนัน บอกว่าถ้าแอกวีนันไม่ให้ ผลจะนำรูปไปใหม่หมดๆ แล้วจะ
บอกกับผลหมดว่า แอกวีนันรักเขาให้ร่วมมือขโมยเงินบริษัท

แอกวีนันไม่อยากเสี่ยง เพราะผลหลอมของเขาในฐานะที่ทำงานบกพร่องค่อนหนักที่อยู่แล้ว ถ้าหากมีเรื่อง
เช่นนี้เข้าไปอีก ผลหลอมซึ่งเป็นคนหูเบาจะคิดอย่างไร? เขาจึงยอมให้เงินผลไป ผลก็เลยได้ที่มาจากเอาเรื่อยๆ

ประกายทิพย์ซึ่งเริ่มสนิทสนมกับแอกวีนันมากขึ้นตามลำดับ ล้อว่าที่แอกวีนันไม่เชื่อ แอกวีนันก็รับโดยหน้า
ที่ประกายทิพย์ส่งสารก็เลยไปขโมยเอารูปมา แต่ตนก็สามารถอัดใหม่ได้ คราวนี้ จึงคิดว่าเขาจะเข้ามาตามผลเปิด
โป่งว่าแอกวีนันร่วมมือกับขโมยเงินบริษัท ผลยังสร้างหลักฐานขึ้นมาอีกอย่างหนึ่ง คือ จัดซื้อข้อความในเทป แล้ว
รูปอัดให้ผลไป ให้เห็นเป็นการซุกซุนเรื่องขโมยเงินบริษัทจริง

ประกายทิพย์รู้ข่าว ก็แอบไปขโมยเอารูปกับฟิล์มมาเสีย ไม่ทันใดก็คิดถึงเรื่องเทป ในเมื่อไม่ทราบเรื่อง
นี้ ผลจึงนำเอาหลักฐานที่เหลืออยู่ไปเปิดใหม่หมดทั้ง มีผลให้แอกวีนันดูเรื่องทั้งหมด ทำให้นายสาววิกับนางอำภา
เสียอกเสียใจมาก

ในเวลาเดียวกันนั้น ป้อมก็สืบได้ความว่าแท้ที่จริง ประกายทิพย์เป็นผีที่มาฝังผู้ในบ้าน มาถึงตอนนี้แอก
วีนันก็มีโอกาสทราบแล้ว เขาจึงไม่รู้สักทีใจจะไร่นัก กลับรู้สึกท้อใจ และเกิดความรักขึ้นกับวิญญาณสาว

พิมสุคารู้ความจริงเข้า นำข่าวไปเล่าร้อง

ผู้คนในบ้านต่างตกใจ และเกิดความหวาดกลัว ไม่ซ่องส่งสัยว่านายสาววิกับนางอำภาจะกระหนกตกใจ
ต่อข่าวนี้แต่ไหน จึงเรียกกองรบกับแอกวีนันมาสอบถาม แต่สองคนก็ไม่ยอมรู้อะไร หัวของกองรบเองนั้น ภู่มากอ
่นำรายว่าประกายทิพย์เป็นผี ที่แรกก็กลัว แต่พอเห็นถึงความกลัวทั้งหลายก็หาย

นายสาววิกับนางอำภาโทษว่า ความงุนงง และเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับแอกวีนันนั้น เป็นเพราะแอก
วีนันทำสิ่งที่เรียกว่าอิชร้าย จึงมีอาเภท ธิปริศ

ผินกับจิตสืบรู้ว่าภายในบ้านเอกวิจน์ไม่มีมาปรากฏหัว ก็ไต่หี โยงเรื่องผีคู่เคเสือกเข้าเป็นเรื่องเดียวกันโค
ปล่อยข่าวว่าคนในบ้านเอกวิจน์เกี่ยวข้องกับแก๊งผีคู่เคเสือก

ประกายทิพย์เลยชวนคองรบนุกเข้าไปดูในบ้านร้างที่เป็นแก๊งผีคู่เคเสือก ประกายทิพย์ต้องเผชิญกับเจ้าที่ผู้
มีฤทธิ์เข้มมากกว่า ในที่สุด จึงต้องขออนุญาต แล้วก็เลยค้นพบว่ามีเด็กชายเด็กหญิงหลายคนถูกกักขัง และถูกทรมาน
อยู่ เรื่องปรากฏว่าหัวหน้าแก๊งซึ่งมีผินร่วมด้วย จับเด็กมาทรมานให้พิการ แล้วส่งไปขอทานตามแหล่งที่มีผู้คนมากมาย
ประกายทิพย์กับคองรบช่วยออกมาได้ เป็นเวลาเดียวกับที่ทางตำรวจสืบรู้ยกกำลังเข้าทลายพวคดี ประกายทิพย์กับค
รบจึงต้องเฝ้าปากคำกับตำรวจ

หลังจากนั้นมาอีกไม่กี่วัน ประกายทิพย์กับเอกวิจน์และเด็กชายคองก็ไปช่วยเด็กที่พวกแก๊งผีคู่เคเสือกส่งไป
ขอทานที่สวนจตุจักรอีก ผู้เป็นพ่อแม่ของเด็กพากันดีใจ กล่าวสรรเสริญทั้งสาม หนังสือพิมพ์หลายฉบับพากันลงข่าว
ผินกับจิตจึงโกรธแค้น ผินรับอาสาจะจัดการกับทั้งสาม ในคืนนั้น จึงชวนตมมาที่บ้านเอกวิจน์ สำหรับผินกับจิตมีหม
จับจากตำรวจไว้แล้ว ดังนั้น ประกายทิพย์จึงแอบไปแจ้งตำรวจ แฉหาทางหลอกล่อให้ผินกับตมเข้ามาติดกับตำรวจ

เมื่อข่าวเรื่องนี้ปรากฏขึ้นในหน้าหนังสือพิมพ์ในวันรุ่งขึ้นจึงประกายทิพย์ยังคงปิดลสารภาพในสิ่งที่ตนเอง
ได้กระทำขึ้นแล้วเอกวิจน์ด้วย มตลก็เริ่มเข้าใจ ไทรศพ์ที่มาขอโทษขอโพยนายสาววิกับนางอภาที่รุนแรงกับเอก
วิจน์ไป สุกท้ายชักชวนให้เอกวิจน์กลับเข้าทำงานใหม่ แต่เอกวิจน์ปฏิเสธ บอกว่าจะลงทุนทำงานอิสระที่เป็นของค
เอง

เขากับประกายทิพย์มีความรักแนบแน่นขึ้น

ป๋องมีโอกาสเข้ามาใกล้ชิดประกายทิพย์ เมื่อรู้ว่าผีสาวผู้นี้ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้กระทำดี ข้ากกลับจะช่วย
เหลือเสียอีกด้วย ก็สนิท ขอให้ประกายทิพย์ช่วยหาแมวมารักษาให้คนเพื่อจะไปขายยายในยามชดสน ประกายทิพย์ก็หา
ให้ ป๋องจึงหมกข่องงชา คบกับประกายทิพย์ได้สนิทใจ

พินสุคาบกับอาวอนงค์ถอยห่างจากเอกวิจน์ แต่จันจรกลับมีโอกาสใกล้ชิด เอกวิจน์เห็นรูปบุตรสาวคุณศ
โฒษของหล่อนแล้ว เชื่อว่าวิญญาณประกายทิพย์เป็นคนเดียวกัน

หมดเวลาที่ประกายทิพย์จะอยู่ในบ้านเอกวิจน์ ในเมื่อถึงกำหนดที่หล่อนจะต้องไปเกิดแล้ว หล่อนได้ทำ
ความดีหลายประการ พอดีจะช่วยได้ตอนหนีบปที่ติดตัวอยู่ เอกวิจน์จึงอาลัยอาวรณ์ ไม่อยากให้จากไป แต่ประก
ายทิพย์ก็ทำใจแข็งว่าหล่อนต้องไปตามคำบัญชาของเบื้องบน ทั้งๆที่อีกใจหนึ่ง เริ่มอ่อน และแอบร้องไห้

เอกวิจน์กับคองรบนำคณะออกไปคืนที่ศาลร้างหน้าน้ำตกสาธิตา ป๋องตามไปทันที่น้ำตก

พอถึงเวลาก็มีควันลอยขึ้นจากคณะโดยผาผอมเบิกขึ้น กระจกที่บรรจุไว้ในนั้นกลายเป็นดวงรุติปลิวพุ่ง...
ทั้งสามเห็นวิญญาณของประกายทิพย์ลอยไป โบกมืออำลาทุกคน มีหยาดน้ำตาไหล

ป๋องร้องทวงที่ประกายทิพย์เคยให้สัญญาว่าก่อนหล่อนจะไปเกิด หล่อนจะให้ของขวัญอย่างหนึ่ง ดังนั้นเอ
พอป๋องร้องทวงสัญญาจบ ทันใด แมวจำนวนหลายสิบตัวไม่รู้อมาจากไหนกระโจนเข้ามาล้อมรอบๆ ป๋องตกใจ วิง
หนี เอกวิจน์กับคองรบพากันหัวเราะชอบใจ

“บัลลังก์เมฆ”

พ.ศ.2489-พ.ศ.2497

พ.ศ.2489 หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลง ปานรุ้ง สมุทรเทวา ลูกสาวคนโตของ คมขวัญ สมุทรเทวา คหบดีม่าย ผู้ดำเนินกิจการ เรือเดินสมุทรที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองไทย ก็ได้เดินทางกลับสู่กรุงเทพฯ หลังจากที่ได้ไป ศึกษาวิชาบริหารธุรกิจในประเทศสวีเดน และติดสงครามอยู่เป็นเวลานาน 6 ปี

ปานรุ้ง ไม่ได้ร่ำเรียนวิชาบริหารธุรกิจดัง ที่ผู้เป็นแม่ตั้งใจไว้ ทำให้ คมขวัญ โกรธและ เสียใจมากเพราะ ปานรุ้ง เป็นความหวังของ แม่เพียงคนเดียวที่จะกอบกู้สถานการณ์ของบริษัท ซึ่งกำลังตกต่ำ และเป็นทายาทคนเดียวที่จะสืบ ทอดกิจการของครอบครัวต่อไป เพราะเปี่ยมขวัญ น้องสาวได้เสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก

ปานรุ้ง ใช้ชีวิตสุขสบายฟุ้งเฟ้อหรูหรา อยู่ในวังสังคมโดยหารู้ไม่ว่ากิจการของครอบครัว กำลังจะถึงแก่ความล้มจม และ คมขวัญ ก็ไม่เคย บอกให้รู้ตัวว่ากลัวลูกจะเสียใจ และก็คิดว่า ตนเองคงพอประคับประคองสถานการณ์ของบริษัทให้กลับดีขึ้นมาได้ แม้จะต้องลำบากสัก เท่าใด

ปานรุ้ง ไม่เคยรู้ถึงความลำบากของแม่และ ความรักที่แม่มีให้อย่างท่วมท้น ทั้งยังมีความฝังใจ ตั้งแต่วัยเยาว์ว่าแม่รักและห่วงใยน้องสาวมากกว่า ทำให้ต้องส่งปานรุ้งเข้าโรงเรียนประจำอยู่ ตลอดเวลา

ปานรุ้ง ได้ชื่อว่าเป็นสาวสังคมเนื้อหอม เป็นที่ใฝ่ฝันของชายหนุ่มทั้งหลายในยุคนั้น แม้กระทั่ง เกื้อ ลูกชายของ กอบ คนใช้เก่าแก่ ของบ้านสมุทรเทวาก็เฝ้าหลงรัก เติบโตและ ชื่อสัตย์ต่อ ปานรุ้ง แม้ ปานรุ้ง จะให้ความสำคัญแก่ เกื้อ เช่นสุนัขเชื่อง ๆ ตัวหนึ่งเท่านั้น

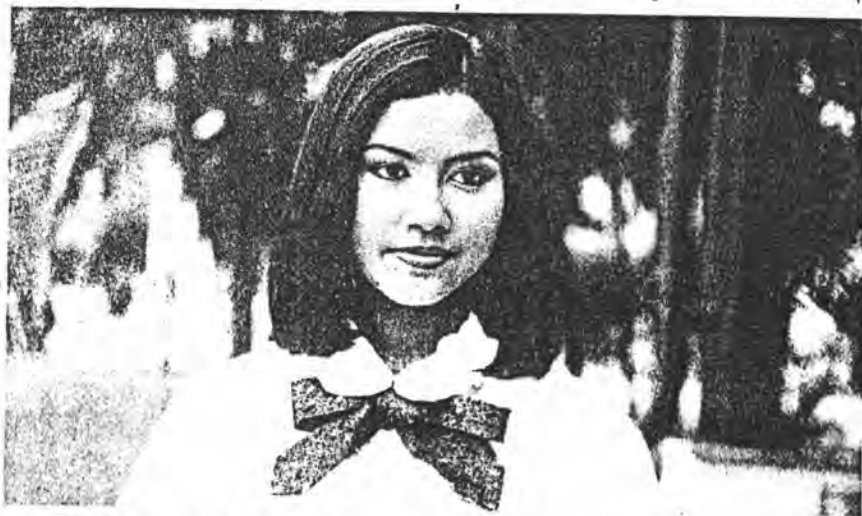
ในที่สุด ปานรุ้ง ก็แย่งเอา เรือโท วาสเทพ นายทหารหนุ่ม บุตรชาย พลเอกพระนทีพิทักษ์ ผู้มีอนาคตไกล มาจาก กติยา เพื่อนรักตั้งแต่

ตระกูลสมุทรทเวา จนในที่สุดก็ถึงแก่กรรมของตระกูลสมุทรทเวา ขณะเดียวกับที่บ้านเมืองก็เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลด้วยการปฏิวัติรัฐประหาร

ปานรุ่ง เพิ่งรู้ซึ่งถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ของแม่ ก็ต่อเมื่อมันสายไปเสียแล้ว คมขวัญ ตระอมใจตาย ทรัพย์สินสมบัติหมดสิ้น ตระกูลสมุทรทเวาล้มละลาย บ้านถูกยึด ชูนาม ถูกจับตัวไปโดยคณะปฏิวัติ ปานเทพ ลูกชายคนเดียวของปานรุ่ง

สมัยเป็นนักเรียนโรงเรียนประจำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งไม่เป็นรองใครในสังคมผู้ดียุคนั้น และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างสูงของ ปานรุ่ง

แต่แล้ว ปานรุ่ง ก็เกิดพบรักกับ ชูนามหนุ่มสังคมรุ่มงาม ในวันเลี้ยงฉลองนั้นระหว่างปานรุ่ง และวาสุเทพ นั่นเอง

ขณะนี้กิจการของครอบครัวกำลังล้มละลาย ปานรุ่ง ก็ตัดสินใจถอนหมั้น วาสุเทพ และแต่งงานกับชูนาม ทั้ง ๆ ที่ คมขวัญ ผู้เป็นแม่ไม่เห็นด้วยและก็เห็นลางแห่งความหายนะที่กำลังจะเกิดขึ้นกับตระกูล แต่ก็ไม่ได้ขัดขวางเพียงแต่ตักเตือนด้วยความรักและความห่วงใย ด้วยกลัวลูกสาวจะเสียใจ คมขวัญ ได้แต่กล้ำกลืนฝืนทนและพยายามทำทุกอย่างเพื่อประคับประคองสถานการณ์ ในขณะที่ ปานรุ่ง นั้นหลง ชูนามจนมองไม่เห็นความรักและความหวังดีของแม่

ชูนาม เองนั้นไม่ได้รักและจริงจังต่อปานรุ่ง ลึกเท่าใดนัก แต่ที่ทนอยู่ด้วยจนมีลูกชายคนแรกคือ ปานเทพ ก็เพราะต้องการอาศัยทรัพย์สินสมบัติและช่องทางในการทำมาหากินของ

เพียงคนเดียวเท่านั้นที่เป็นสมบัติที่มีค่าที่สุดที่ปานรุ่ง เหลืออยู่ และความจงรักภักดีของ เกื้อ ที่มีให้แก่ ปานรุ่ง อย่างหมดหัวใจ ปานรุ่ง จึงตัดสินใจที่จะไปอยู่กับ เกื้อ

พ.ศ.2500-พ.ศ.2507

เกื้อ พา ปานรุ่ง นี้ไปอยู่ต่างจังหวัด จนกระทั่งมีลูกอีกสองคนคือ ปรก และ ปานวาด ชีวิตของ ปานรุ่ง เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ จากลูกผู้ดีตระกูลและมั่งมีศรีสุข กลายมาเป็นหญิงแม่ลูกอ่อนหาเช้ากินค่ำ แต่ ปานรุ่ง ก็อดทนสู้ขายแรงงานแลกกับเงินเอามาเลี้ยงลูก ๆ ให้สุขสบาย ปานรุ่ง คิดอยู่เสมอว่าความรักที่ คมขวัญ ผู้เป็นแม่มีต่อตนนั้น แม้จะมากมายและยิ่งใหญ่เพียงใดก็เป็นความรักที่ผิด ปานรุ่ง ตั้งใจไว้ว่าจะเลี้ยงลูกให้ดีด้วยวิถีทางของตัวเอง จะไม่ยอมตามใจลูกเหมือนที่แม่เลี้ยงตนเด็ดขาด

กลิ่นไอของสงครามเวียดนามกำลังครุกรุ่นท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่รับเอาวัฒนธรรมในยุคทหารจีไอ.หลังไหลกันเข้ามาในประเทศ ปานรุ่ง ไม่วิวที่จืดจางค้าขายทำธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ กับเหล่าทหาร จีไอ. และ

พวกคนไทยที่เข้าไปค้าขายในฐานทัพ

ฐานะเริ่มดีขึ้น แต่ก็เทียบไม่ได้กับสมัยที่ปานรุ่ง อยู่กับแม่ ลูก ๆ โตขึ้น ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ปานรุ่ง ต้องรับภาระทุกอย่างในบ้าน โดยที่ เกื้อไม่ได้คิดจะทำตัวเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี เกื้อมีความสุขอยู่กับสุรยาเมาและมีชีวิตไปวัน ๆ ตามประสาชาวบ้าน เป็นเหตุให้ ปานรุ่ง ผู้มีความทะเยอทะยานและความเป็นแม่รักลูกเหนือสิ่งอื่นใด ไม่สามารถที่จะทนเห็นอนาคตของลูก ๆ ที่กำลังจะเติบโตขึ้นในอนาคตข้างหน้า

พรหมลิขิตหรือจะเป็นวาสนาของ ปานรุ่ง ก็คงเป็นได้ ปานรุ่ง ได้พบกับ วาสุเทพ ซึ่งขณะนี้ เป็นใหญ่ในวงการทหาร เป็นนายพลเรือโทที่มีอนาคตของกองทัพเรือไทย วาสุเทพ ยังคงรักปานรุ่ง อยู่ไม่เลื่อมคลาย

ปานรุ่ง ตัดสินใจทิ้ง เกื้อ และในขณะเดียวกัน วาสุเทพ ก็ตัดสินใจเลิกกับ กติกา อีกครั้ง หลังจากที่วาสุเทพ โดน ปานรุ่ง ถอนหมั้นและมาอยู่กับ กติกา

ปานรุ่ง พาลูก ๆ ทุกคนไปอยู่กับ วาสุเทพ และปานรุ่ง ก็เริ่มวางอนาคตของตนเองที่จะกลับขึ้นสู่บัลลังก์แห่งความรุ่งโรจน์ทางธุรกิจอีกครั้งหนึ่งโดยอาศัยอำนาจและชื่อเสียงของ พลเรือโทวาสุเทพ

พ.ศ.2515-พ.ศ.2525

ปานรุ่ง สมุทรทเวา (อายุ 60 ปี) กลับเข้าสู่วงการธุรกิจด้วยความยิ่งใหญ่สมใจปรารถนา ทั้งนี้เพราะความเป็นคนเฉลียวฉลาดและมีมานะอดทน และมีความทะเยอทะยานอย่างสูง ปานรุ่ง ประสบความสำเร็จในการบริหารธุรกิจขนาดใหญ่ แต่กลับล้มเหลวในการเลี้ยงลูก

ปานเทพ (35 ปี), ปรก (30 ปี), ปานวาด (23 ปี), ปกรณ (20 ปี) เป็นลูกคนสุดท้องที่เกิดกับ วาสุเทพ ต่างเติบโตและประกอบกิจการในครอบครัว โดยมี ปานรุ่ง ผู้เป็นแม่เป็นผู้บงการ

ปานเทพ พี่ชายคนโตซึ่งแม่หวังไว้ว่าจะให้เป็นหัวเรือใหญ่ในการดูแลกิจการทั้งหมดของบริษัท ก็กลับมีนิสัยเห็นแก่ตัว ดำเนินธุรกิจด้วยเล่ห์เหลี่ยมและกลโกงจนผู้คนในวงการเอือมระอาและไม่อยากคบหาสมาคมด้วย ปานเทพ ใช้บารมีของแม่สร้างอิทธิพลให้แก่ตัวเอง ทำลายคู่แข่งด้วยวิธีการรุนแรง ไร้มารยาท ถึงขนาด

ทำร้ายร่างกายและฆ่าทิ้ง ด้วยสายเลือดตัวของ ชุนาม ทำให้ ปานเทพ ไม่แตกต่างไปจากผู้ เป็นพ่อนัก บั้นปลายของชีวิตปานเทพ เป็นที่ น่าอนาถใจแก่ผู้คนทั่วไป

ปรก ลูกชายคนที่สองที่เกิดจาก เกื้อ เป็นลูกที่ ปานรุ่ง ไม่ค่อยจะรักใคร่และเอ็นดู นัก เนื่องจาก ปรกเป็นเด็กดี หัวแข็ง และไม่ ค่อยจะตามใจแม่ ปรก มักจะชอบทำตามเหตุผล ที่เห็นว่าสมควร แม้กระทั่งการดำเนินชีวิต ปรก ก็แปลกแยกไปจากพี่น้อง ทั้งผู้หญิงที่ ปรก เลือก เป็นภรรยาคือ นิชา ก็ไม่ได้รับการเห็นชอบจาก ปานรุ่ง และ นิชา ก็เป็นที่เกลียดชังของ ปานรุ่ง อย่างมาก ปรก ขัดแย้งกับ ปานรุ่ง รุนแรง ด้วย ความเป็นคนหัวแข็ง เชื่อมั่นในตัวเองสูง เต็ม เปี่ยมไปด้วยสายเลือดของ ปานรุ่ง และความ ซื่อสัตย์ซื่อตรงของ เกื้อ ผู้เป็นพ่อ ปรก ตัดสินใจ ทิ้งครอบครัวออกไปดำเนินชีวิตเองพร้อมกับ นิชา ภรรยา โดยไม่ขอทิ้งใบบุญของแม่ แต่ในที่สุด ปรก นั้นเอง กลับเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จใน ชีวิต เป็นหลักให้พี่น้องวงศ์ตระกูลได้พึ่งพา และ เป็นผู้สืบทอดกิจการของ ปานรุ่ง ตลอดไป

ปานวาด บุตรสาวคนเดียวของ ปานรุ่ง ที่เกิดจาก เกื้อ ปานวาด เป็นดวงใจของ ปานรุ่ง ปานรุ่ง จึงป้องกัน ปานวาด ทุกวิถีทางที่จะทำ ให้ ปานวาด อยู่ในกรอบที่ตนวางไว้ด้วยกลัวว่า ปานวาด จะมีชีวิตเหมือนตนเองเมื่อวัยสาว แต่ ก็ไม่อาจจะปิดขัง ปานวาด ไปได้ การปิดกั้น อย่างแน่นหนากลับส่งผลให้เกิดแรงดันร่น เพื่อ ให้หลุดพ้นจากพันธนาการของผู้เป็นแม่อย่างแรง กล้า ปานวาด แอบหนีไปใช้ชีวิตเสเพล เหลว เหลือก โดยเฉพาะเมื่อปานวาด กลายเป็นคน ติดยาเสพติดอย่างรุนแรงจนเกินจะแก้ไขเยียวยา ทำความทุกข์ทรมานให้กับ ปานรุ่ง อย่างมาก

ปรกณ์ จึงเป็นลูกคนสุดท้ายที่ ปานรุ่ง หันมาให้ความรักความห่วงหาและควบคุมการ ดำเนินชีวิตมากขึ้นไปอีก สิ่งที่เกิดกับ ปานวาด นั้นเป็นผลให้ ปานรุ่ง แสดงออกถึงความเป็น เจ้าของ และการห่วงหาปรกณ์อย่าง รุนแรง เกินกว่าที่มนุษย์ปุถุชนกระทำกัน กลายเป็นความน่าเกลียดแก่ผู้พบเห็นทั่วไป กระทั่ง ปรกณ์ แต่งงานปานรุ่ง ก็ยังไม่ยอมให้ ปรกณ์ ออกจากอ้อมอก แม้แต่ในวันส่งตัวเข้าเรือนหอ ปานรุ่ง ก็เข้าไปอยู่ด้วยไม่ยอมห่าง ในที่สุด

ปรกณ์ ทนความกดดันจากแม่ไม่ไหว จึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย ซึ่งดูจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ ปรกณ์ จะหลุดพ้นจากความรักที่มากมายเกินปกติวิสัย มนุษย์ของ ปานรุ่ง ผู้เป็นแม่

ความล้มเหลวแห่งการดูแลของบรรดาลูก ๆ สร้างความอับอายและปวดร้าวใจแก่ ปานรุ่ง เป็นอย่างยิ่ง สังคมทั่วไปโจษขานถึงครอบครัว ของ ปานรุ่ง จนเป็นข่าวดังที่สุดและเป็นเรื่อง ที่พูดกันติดปากชาวบ้านทั่วไปในการเป็นแม่ที่ นำอภัยคอดูใจอย่าง ปานรุ่ง ปานรุ่ง เสร้า สะเทือนใจเป็นที่สุด แล้ว ปานรุ่ง ก็ตัดสินใจ หนีจากสังคมที่ทรนราและฐานะอันมันคงมั่งคั่ง อีกครั้ง แต่คราวนี้ ปานรุ่ง หันหลังให้กับมัน ด้วยความสมัครใจ

ปานรุ่ง พา ปานวาด หนีไปจากบ้าน หนีไปจากสังคมชั้นสูง หนีไปจากกรุงเทพฯ ไม่มีผู้ใดเคยได้พบเห็น ปานรุ่ง และ ปานวาด อีก ปรก ลูกชายคนเดียวที่เหลืออยู่เพียรพยายาม ติดตามสืบหา แต่ก็ไม่ได้ร่องรอยจากผู้เป็นแม่ และน้องสาวที่เสียสติเพราะยาเสพติดเลย แม้เวลา จะล่วงเลยไปราวสิบปี ปรก ก็ไม่ได้ละความ พยายามที่จะตามหา และในที่สุด ปรก ก็พบแม่

และน้องซึ่งไปเปลี่ยนชื่อเสียงและหลบไปอาศัยอยู่ ในชนบท แต่ ปรก ก็ยังไม่ได้รับอนุญาตจาก ปานรุ่ง ให้พบอยู่ดี

กระทั่งใกล้จะถึงวันครบรอบ 80 ปีของ ปานรุ่ง ปรก จึงได้รับการยินยอมจาก ปานรุ่ง ว่าจะมาปรากฏตัวที่บ้านสมุทรทเวา บ้านเดิมซึ่ง ปรก ชื่อคืนกลับมาจากการถูกเจ้าหน้าที่ยึดเอาไป ปรก นั้นออกอุบายที่จะให้ ปานรุ่ง และ ผู้เป็นพ่อได้เจอกัน และ ปานรุ่ง เองก็ตระหนักดี ถึงวัยอันชราภาพของตน ประกอบกับโรคภัยไข้ เจ็บที่คุกคามอยู่ตลอดเวลา และเป็นห่วง ปานวาด ว่าจะไม่มีคนดูแลเมื่อตนตายจากไป

แล้ว ปานรุ่ง ก็ได้กลับมาบ้านสมุทรทเวา บ้านที่เป็นที่ให้กำเนิด เป็นที่ที่ ปานรุ่ง มีความสุขที่สุดเมื่ออดีตอันยาวนาน แต่ จะมีใครบ้างว่าเป็นการกลับมาเป็นครั้งสุดท้าย กลับมาเพื่อที่จะจากไปอีกครั้งที่หนึ่ง จากไปตลอดกาลพร้อมกับชีวิตของหญิงผู้ โหยหาความรักและพร้อมที่จะมอบให้ อย่างมากมายมหาศาลไม่มีวันสิ้นสุด แต่ กลับทำลายผู้ที่ได้รับความรักเช่นนั้น ให้ ย่อยยับแหลกราญไปในพริบตาได้เช่นกัน

ละคร "ยามเมื่อลมพัดหวาน"

บทประพันธ์	วาณิช จรุงกิจอนันต์
บทโทรทัศน์	ผอูน จันทรศิริ
ดารานำแสดง	เจตริน วรรณะสิน ลลิตา ปัญโญภาส
ร่วมด้วย	ศัทธิยา กาญจนโรจน์, เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์, ไพโรจน์ ใจสิงห์ นิรุษย์ บัณฑิต, สมพล ปิยะพงษ์ศิริ, สุริวิภา กุลดั่งวัฒนา, ปริญญ์ วิกรานต์, วสันต์ อุตตมะโยธิน, ศรัทธา ศรัทธาทิพย์, ดวงกมล ลิ้มเจริญ, วราพรรณ หงุ่ยตระกูล
ดารารับเชิญ	สัญญา คุณากร, มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช
ขอแนะนำ "แก๊งสติแตก"	วุฒิสัทธี สืบสุวรรณ (เต็ม), กิรติ เทพธัญญ์ (เอ๋อะ) ณรงค์ บุญลามา (บอย) และ ภูธเนศ หงษ์มานพ (กัปตัน)
ผู้กำกับการแสดง	ถกลเกียรติ วีรวรรณ
ออกแบบเครื่องแต่งกาย (เฉพาะเจตริน-ลลิตา)	กรกนก สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

เรื่องย่อละคร "ยามเมื่อลมพัดทวน"

ออกอากาศทุกวันศุกร์-เสาร์ เวลา 20.30-22.00 น. ทางช่อง 5

การบูร ,(ลลิตา ปัญโญภาส) เป็นสาวสวยที่ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายอยู่ในสังคมเมืองหลวง หลังจากจบการศึกษาด้านอักษรศาสตร์บัณฑิต การบูรก็เข้าทำงานเป็นเลขานุการลับของ ศรุต (ปริญญ์ วิกรรานต์) เจ้านายที่หลงรักการบูร โดยความเห็นชอบของ มารดาการบูร (แนวรัตน์ ยุทธะนันท์) และในขณะเดียวกัน วิชัย (สมพล ปิยะพงษ์ศิริ) ลูกชายเศรษฐี - โรงงานทอผ้า ก็เข้ามาสนิทสนมและอาศัยบิดาของการบูร (ไทโรจน์ ใจสิงห์) เป็นสะพานเชื่อมให้การบูรเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายการงาน และสับสนกับชายหนุ่มที่เข้ามาล้อมล้อม โดยที่เธอไม่สมัครใจจะสนิทสนมด้วย ในขณะเดียวกัน บิดา-มารดา กลับบังคับให้เธอตัดสินใจแต่งงานกับชายคนใด - คนหนึ่ง การบูรจึงตัดสินใจหนีปัญหา ด้วยการเดินทางไปเยี่ยม พาทิ (วุฒิสถิธิ์ สิบสุวรรณ) ซึ่งเป็นน้องชายที่ศึกษาอยู่ในประเทศอังกฤษ

การบูรนัดพบพาทิที่ปารีส โดยที่พาทิจะเดินทางมากับ ชง (เจตริน วรธนะสิน) หนุ่มไทยที่มีมติว่าจะตั้งรกรากอยู่ในประเทศอังกฤษ ด้วยการทำงานกับบริษัททัวร์ที่นั่น ชงเคยผิดหวังกับความรักและมีอดีตที่ขมขื่นจนไม่อยากกลับเมืองไทย ในวันที่การบูรเดินทางนั้นเป็นวันเดียวกับที่พาทิประสบอุบัติเหตุขาหัก ชงจึงต้องรับภาระแทนพาทิ เพื่อไปรับการบูรที่สนามบินในฝรั่งเศส พาทิเป็นห่วงพี่สาวมาก เพราะรู้ถึงกิตติศัพท์ความเจ้าชู้ของชงเป็นอย่างดี พาทิจึงโกหกชงว่า... การบูรแต่งงานและมีลูกแล้ว ในขณะเดียวกันก็เขียนจดหมายฝากชงไปให้การบูรว่า ขอให้ปิดบังความจริงเอาไว้ เพราะชงเป็นผู้ชายเจ้าชู้ไม่น่าไว้ใจ -- หากชงเข้าใจว่าการบูรมีครอบครัวแล้ว ก็จะทำให้เธอปลอดภัยจากเสือผู้หญิงอย่างชง

การบูรจิงรู้สึกหวาดหวั่นกับขงเป็นอย่างมาก วิตกกังวลไปต่าง ๆ นานา ส่วนขงก็มีไมตรีพาการบูรไปพักกับสามี-ภรรยา คือ อ้วน (ศรัทธา ศรัทธาพิทย์) และ แสต (ดวงกมล ลิ่มเจริญ) ทั้งยังพาการบูรท่องเที่ยวในฝรั่งเศสอย่างสนุกสนาน การบูรจิงเริ่มพอใจและคลายความหวาดวิตกในความเจ้าชู้ของขงไปมาก หากกลับรู้สึกอึดอัดกับเรื่องโกหกที่น้องชายของตนก๊วซึ้นเข้ามาแทน

ขงบังเอิญมีธุระจะต้องไปลูเซิร์น ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ก่อนที่จะพา - การบูรไปส่งที่อังกฤษ แสตและอ้วนขอตามไปเที่ยวด้วย และคะยั้นคะยอให้การบูรไปเที่ยวด้วยกัน ที่ลูเซิร์นขงได้พบกับ เฮเลน (ศัทธิยา กาญจนโรจน์) และมารดา (นิรมุข บัณฑุส) ซึ่งมาถ่ายแพชชั่น เฮเลนเป็นหนึ่งในบรรดาหญิงสาวชาวไทยที่เคยผูกพันกับผู้ชายเจ้าชู้อย่างขงที่อังกฤษ เฮเลนไม่พอใจและเกิดอารมณ์หึงหวงเมื่อพบการบูรอยู่เคียงข้างขง การบูรเข้าใจผิดหนักกลับมากับแสต แต่ขงและอ้วนก็ตามมาปรับความเข้าใจได้ทันเวลา

ขงและการบูรเริ่มรู้สึกถึงความผูกพันในใจที่มีให้กัน การบูรอยากจะสารภาพความจริงกับขงว่า ที่แท้นั้นตนยังเป็นโสด ในขณะที่เดียวกันขงก็พยายามเลิกคิดที่จะสนใจในการบูร เพราะสำนึกตลอดเวลาว่าการบูรมีสามีแล้ว ทั้งสองใช้เวลาในต่างแดนช่วงสุดท้ายด้วยกันที่ประเทศอังกฤษ จนถึงวันที่จะจากกัน จนแล้วจนรอดการบูรก็ยังไม่มีความรักสักที การบูรพร่ำร้องขงให้กลับเมืองไทย ขงตอบรับ หากในใจคิดว่า . . . . ลมรักพัดแรงพาเขามาเหนือขงอยู่เมืองนอกนี้นานนัก จะให้เขากลับไปทรมาณอีกนานแค่ไหน การบูรหวังเพียงให้ขงกลับเมืองไทย รอคอยให้สายลมพัดพาความรักของขงและการบูรหวนกลับมาให้ได้ การบูรจิงได้แค่เฝ้าคอยให้ถึงยามนั้น . . . . ยามเมื่อลมพัดหวน . . . .

+++++

ประวัติผู้เขียน

นายวิระ สุภะ เกิดวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2510 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในปีการศึกษา 2532 เข้าทำงานที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 อสมท. ปี พ.ศ. 2532-2534 และเป็นอาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ปี พ.ศ. 2534-2536 ระหว่างนั้นได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ ปี พ.ศ. 2535 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย